

VALSTYBINĖ VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS TARNYBA

Biudžetinė įstaiga, Vilniaus g. 25, LT-01402 Vilnius, tel. (8 5) 262 6751, faks. (8 5) 279 1466, el. p. tarnyba@vvtat.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188770044.

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų
ministerijai

2019-05-27 Nr. 4E-492
I 2019-05-20 Nr. 19-4274(2)

El. p. kanc@eimin.lt

DĖL TEISĖS AKTO PROJEKTO DERINIMO

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba per Lietuvos Respublikos Seimo teisės aktų informacinės sistemos (TAIS) Projektų registravimo posistemę gavo derinti teisės akto projektą Nr. 19-4247(2) „Nutarimas dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto Nr. XIIIIP-1741(2)“ (toliau – Nutarimo projektas).

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punktu, pagal kompetenciją įvertinusi pateiktą derinti teisės akto projektą, informuoja, kad minėtam teisės akto projektui pastabų ir pasiūlymų neturi.

Pagarbiai

Direktorė

Neringa Ulbaitė

VALSTYBINĖ DUOMENŲ APSAUGOS INSPEKCIJA

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų
ministerijai
Siunčiama per TAIS

2019-05-22 Nr. 2R-2502 (3.2.)
į 2019-05-20 Nr. (39.2-42)-3-1956

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO DERINIMO

Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija (toliau – Inspekcija), pagal kompetenciją išnagrinėjusi Jūsų pateiktą derinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto Nr. XIIIIP-1741(2)“ projektą (toliau – Nutarimo projektas), kuriuo nutariama teikti pastabas ir pasiūlymus dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto (toliau – Įstatymo projektas), **atkreipia dėmesį į tai, kad** Nutarimo projekte ar derinimo pažymoje neatsispindi pataisymai pagal Inspekcijos 2019-04-01 raštu Nr. 2R-1657(3.2.E) teiktas pastabas ar argumentai dėl neatsižvelgimo į jas, todėl pakartotinai teikiamos šios pastabos ir pasiūlymai:

1. Vadovaujantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/14/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (toliau – Reglamentas), asmens duomenys gali būti tvarkomi tik laikantis su asmens duomenų tvarkymu susijusių principų, įtvirtintų Reglamento 5 straipsnyje, ir *kai toks asmens duomenų tvarkymas gali būti pagrįstas bent viena teisėto asmens duomenų tvarkymo sąlyga, numatyta Reglamento 6 ir (ar) 9 straipsnyje*. Reglamento 4 straipsnio 2 punkte įtvirtinta, kad asmens duomenų tvarkymas apima bet kokią automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekamą operaciją ar operacijų seką, kaip „rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgava, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištrynimasis arba sunaikinimas“. Taigi, bet kokia asmens duomenų tvarkymo operacija, *įskaitant saugojimą*, turi būti pagrįsta bent viena asmens duomenų tvarkymo teisėtumo sąlyga, nustatyta Reglamente.

Įstatymo projekto 21 straipsnio a dalies 2 punktu nustatoma skolų išieškojimo įmonės teisė „saugoti skolininko asmens duomenis 10 (dešimt) metų po skolos padengimo remiantis *būtinu tvarkymo ir teisėto intereso pagrindu*“, nors Reglamento 6 straipsnyje, kuris taikytinas šiuo konkrečiu atveju, tokios asmens duomenų tvarkymo teisėtumo sąlygos kaip „būtinasis tvarkymas“ nėra. Atsižvelgiant į tai, siūlytina Įstatymo projekto 21 straipsnio a dalies 2 punkte išbraukti žodžius „remiantis būtinu tvarkymo ir teisėto intereso pagrindu“.

Papildomai siūlytina vertinti, ar šiame Įstatymo projekto 21 straipsnio a dalies 2 punkte nustatytas duomenų saugojimo terminas nepažeidžia Reglamento 5 straipsnio 1 dalies e punkte nustatyto duomenų saugojimo trukmės apribojimo principo. Taigi, siekiant teisinio aiškumo ir tikslumo, siūlytina Nutarimo projekte atkreipti dėmesį ir į tai.

2. Nutarimo projekto 6 punktu pateikiama pastaba, kad Įstatymo projekte *nėra nurodyta asmens duomenų teikimo*, vadovaujantis Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymu, tvarka, o esama bendro pobūdžio formuluotė neatitinka Reglamento 5 straipsnyje įtvirtintų asmens duomenų tvarkymo principų. Pastebėtina, kad asmens duomenų apsaugos teisinis reguliavimas nenustato, kad asmens duomenų teikimo tvarka privalo būti nustatyta įstatymo lygmeniu, tokia tvarka gali būti nustatyta ir konkretų įstatymą įgyvendinančiuose teisės aktuose, todėl duomenų teikimo

tvarkos nenustatymas Įstatymo projekte savaime nėra vertinamas kaip Įstatymo projekto trūkumas Reglamento kontekste.

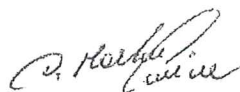
Papildomai pastebėtina, kad skolų išieškojimo įmonių veikloje galima aiškiai nustatyti, kokie asmens duomenys gali būti reikalingi tiesioginėms funkcijoms atlikti, todėl siūlytina tikslinti Įstatymo projekto 21 straipsnio a dalies 1 punkto dalį „<...> o taip pat kitą informaciją, kuri yra reikalinga, siekiant atlikti skolos ieškojimo ir su tuo susijusius veiksmus“, sukonkretinant asmens duomenų, kurių skolų išieškojimo įmonės gali prašyti iš valstybės registru, sąrašą.

3. Papildomai pastebėtina, kad Nutarimo projekto 6 punktu pateikiama pastaba, kad Įstatymo projekto 21, 23 ir 24 straipsniuose *nėra išskirtas asmens duomenų tvarkymo tikslas*, tačiau Įstatymo projekto 21, 23 ir 24 straipsniuose išskirti tokie duomenų tvarkymo tikslai kaip „<...> siekiant atlikti skolos išieškojimo ir su tuo susijusius veiksmus“ (Įstatymo projekto 21 straipsnio a dalies 1 punktas), „<...> priežiūrai atlikti“ (Įstatymo projekto 23 straipsnio a dalies 4 punktas), „<...> vykdydama šio straipsnio 1 dalyje numatytas funkcijas“ (Įstatymo projekto 23 straipsnio b dalis), „<...> reikalingą funkcijoms atlikti ir teisėms įgyvendinti“ (Įstatymo projekto 24 straipsnio 2 dalis“ ir kt. Manytina, kad nustatyti tikslai yra pakankami asmens duomenų teisėto tvarkymo kontekste, nes jie sudaro sąlygas priežiūros institucijai tvarkyti asmens duomenis tik jos įgaliojimų, nustatytų Įstatymo projektu, ribose, o skolų išieškojimo įmonėms – tik skolos išieškojimo ar susijusiems veiksmams atlikti, t. y. tik tiesioginėms funkcijoms įgyvendinti. Siūlytina atsisakyti Nutarimo projekto 6 punkto antrosios pastraipos žodžių „<...> nėra tiksliai ir aiškiai apibrėžtas duomenų tvarkymo (rinkimo) tikslas“.

4. Reglamento 5 straipsnio 1 dalies b punkte įtvirtinta, kad asmens duomenys turi būti renkami nustatytais, *aiškiai apibrėžtais bei teisėtais tikslais* ir toliau netvarkomi su tais tikslais nesuderinamu būdu (tikslų apribojimo principas), o 5 straipsnio 1 dalies c punkte – asmens duomenys turi būti adekvatūs, tinkami ir *tik tokie, kurių reikia siekiant tikslų, dėl kurių jie tvarkomi* (duomenų kiekio mažinimo principas). Atkreipiame Jūsų dėmesį į tai, kad Įstatymo projekto 13 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose yra nustatyta Lietuvos kreditų valdymo įmonių rūmų (toliau – Rūmai) narių teisė naudotis Rūmų sukaupta informacija bei teisė gauti informaciją apie Rūmų veiklą, tačiau nėra sukonkretinta, kokią konkrečiai informaciją ir koku tikslu Rūmų nariai turi teisę gauti. Pastebėtina, kad tuo atveju, jei nurodytas reguliavimas apima naudojimąsi sukauptais asmens duomenimis arba susijusios informacijos gavimą, tuomet, vadovaujantis Reglamento 5 straipsniu, įstatyme turėtų būti įtvirtintas asmens duomenų tvarkymo tikslas (tikslai) bei asmens duomenų tvarkymo apimtis. Atsižvelgiant į tai, siūlytina Nutarimo projektu tikslinti Įstatymo projekto 13 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktus.

5. Įstatymo projekto 19 straipsnio 2 dalies 9 punktu susiaurinama Reglamento 13, 14 straipsniuose nustatytos informacijos, kuri turi būti pateikiama duomenų subjektui, kiek tai susiję su jo asmens duomenų tvarkymu konkrečios duomenų valdytojo (duomenų tvarkytojo) veikloje, apimtis. Pastebėtina, kad duomenų subjektų teisių įgyvendinimo ribojimai gali būti nustatomi Reglamento 23 straipsnyje įtvirtintais atvejais. Siūlytina papildomai įvertinti, ar Įstatymo projekte nustatyti ribojimai nepažeidžia Reglamento 13, 14 ar 23 straipsnių.

Direktorius pavaduotoja,
pavaduojanti direktorių

Danguolė Morkūnienė

LIETUVOS BANKAS

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir
inovacijų ministerijai

Nr.
Į 2019-05-20 Nr. (39.2-42)-3-1956

Siunčiama per TAIS

DĖL PATIKSLINTO VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO DERINIMO

Lietuvos bankas išnagrinėjo Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto Nr. XIIIIP-1741(2)“ projektą ir informuoja, kad pagal kompetenciją pastabų ir pasiūlymų dėl minėto teisės akto neturi.

Valdybos pirmininkas

Vitas Vasiliauskas

Kristina Sačilkienė, tel. (8 5) 268 0507, el. p. ksacilkiene@lb.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS REIKALŲ MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Šventaragio g. 2, LT-01510 Vilnius,
tel.: (8 5) 271 7154 / 271 7178, faks. (8 5) 271 8551, el. p. bendrasisd@vrm.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188601464

Ekonomikos ir inovacijų ministerijai

Nr.
I 2019-05-20 Nr. (39.2-42)-3-1956

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO

Išnagrinėję Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto Nr. XIIIIP-1741(2)“ projektą (TAIS reg. Nr. 19-4274(2)), informuojame, kad pagal kompetenciją pastabų ir pasiūlymų dėl minėto projekto neturime.

Vidaus reikalų viceministras

Darius Urbonas

Andrius Šaparnis, tel. (8 5) 271 7269, el. p. andrius.saparnis@vrm.lt

**EUROPOS TEISĖS DEPARTAMENTAS
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJOS**

Biudžetinė įstaiga, Vilniaus g. 23-7A, LT-01402 Vilnius, tel. 8 706 63 687, faks. 8 706 63 679,
el. p. etd@etd.lt. Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188600362

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų
ministerijai

2019-05- Nr.
I 2019-05-20 Nr. (39.2-42)-3-1956

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS SKOLŲ IŠIEŠKOJIMO ĮMONIŲ ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIIIP-
1741(2)“ PROJEKTO (19-4274(2)) DERINIMO**

Išnagrinėję Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto Nr. XIIIIP-1741(2)“ projektą (19-4274(2)) (toliau – Projektas), pažymime, kad Projektui, kuriuo siūloma nepritarti Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projektui Nr. XIIIIP-1741(2), pagal kompetenciją pastabų neturime.

Kadangi Projekte nurodyta, jog Lietuvos Respublikos Vyriausybė planuoja parengti ir pateikti įstatymo projektą, kuriuo būtų reguliuojama neteisminio skolų išieškojimo veikla, rengiant tokį projektą siūlytume atkreipti dėmesį į Europos teisės departamento išvadas teiktas Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projektui Nr. XIIIIP-1741 ir Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projektui Nr. XIIIIP-1741(2). Šiose išvadose atskleista minėtosios veiklos teisinė problematika, kurios planuojamame rengti projekte siūlytume išvengti.

Europos Sąjungos institucinės ir administracinės teisės
skyriaus vedėja, atliekanti direktoriaus pavaduotojos funkcijas

Vytautė Kazlauskaitė-Švenčionienė

Karolina Juodelytė, tel. 8 70663 694, el. p. karolina.juodelyte@etd.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir
inovacijų ministerijai

I 2019-05-20 Nr. (39.2-42)-3-1956

DĖL VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO

Išnagrinėję Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos pateiktą derinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto Nr. XIIIP-1741(2)“ projektą (toliau – nutarimo projektas), informuojame, kad pagal kompetenciją esminių pastabų dėl nutarimo projekto neturime. Atsižvelgiant į tai, kad nutarimo projektu siūloma nepritarti Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projektui Nr. XIIIP-1741(2), manome, nutarimo projekto 1 punkto 3 pastraipoje dėstomų argumentų reikėtų atsisakyti, nes jie savo esme laikytini pasiūlymais, kaip tobulinti minėtą įstatymo projektą.

Finansų viceministrė

Loreta Maskaliuvienė

A. Grigaitė, tel. (8 5) 2194 482, el. p. Agne.Grigaite@finmin.lt

4118763724206451.docx

LIETUVOS KREDITŲ VALDYMO ĮMONIŲ ASOCIACIJA
J. k. 300041555, Žalgirio g. 90, B korpusas, Vilnius

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijai

Kopijos siunčiamos:

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai
Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

Dokumento Nr. SD19/014

NUOMONĖ

Dėl 2019-05-20 nutarimo projekto
Dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto Nr. XIIIIP-1741(2)
2019 m. gegužės 27 d., Vilnius

Lietuvos kreditų valdymo įmonių asociacija, kuri atstovauja 10 didžiausių šalies kreditų valdymo įmonių, susipažino su 2019-05-20 Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos (toliau - Ministerija) parengtu nutarimo dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto Nr. XIIIIP-1741(2) (toliau – Įstatymo projektas) projektu (toliau - Nutarimo projektas) ir teikia nuomonę dėl Nutarimo projekto.

Nutarimu siūloma nepritarti Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įstatymo projektui Nr. XIIIIP-1741(2) ir nustatyti, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė parengs bei pateiks įstatymo projektą, kuriuo būtų reguliuojama neteisminio skolų išieškojimo tvarka.

Lietuvos kreditų valdymo įmonių asociacija linkusi sutikti su Nutarimo projekte reiškiamą nuomone, kad dabartinė Įstatymo projekto redakcija yra ydinga, todėl turėtų būti parengtas naujas skolų išieškojimo veiklą reglamentuojantis įstatymo projektas. Dabartinė Įstatymo projekto redakcija koreguotina, kadangi nereglamentuoja esminių su skolų išieškojimu susijusių klausimų arba juos reglamentuoja ydingai.

Dalis Įstatymo projekto nuostatų, konkrečiai 19 str. 4 d. ribojanti skolininkams taikomų netesybų dydį ir terminą, iš esmės prieštarauja civilinės teisės principams bei normoms, o toks valstybės įsikišimas į privačius teisinius santykius vertintinas akivaizdžiai kaip neproporcingas, nes:

- nepagrįstai apriboja naujojo kreditoriaus teises;
- prieštarauja Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse įtvirtintam Reikalavimo perleidimo institutui;
- numato vieną netesybų dydį visiems sutartiniais santykiams, kurie savo prigimtimi gali labai skirtis (pvz.: verslo paskolos verslui);
- ignoruojamas šalių laisvės principas, leidžiantis šalims laisvai susitarti ir sutarties pažeidimo atveju iš anksto numatyti minimalius nuostolius bei jų dydį;
- sudaromos sąlygos skolininkams piktnaudžiauti ir nedengti skolų, kadangi skolos išieškojimą perdavus skolų išieškojimo įmonei, skolininkai (kurie yra ir juridiniai asmenys) turėtų mokėti ženkliai mažesnes netesības nei numatyta pagrindinėje sutartyje;
- visos reikalavimo teisės nepagrįstai sutapatinamos tik su vartojimo kredito santykiais;
- toks reglamentavimas panaikintų ikiteisminio išieškojimo paslaugą Lietuvoje, kadangi kreditoriai, kurie turi galimybę gauti visas sutartyje numatytas netesības, nesikreiptų į skolų išieškojimo įmones ir patys kreiptųsi į teismus.

Įstatymo projekte taip pat nėra numatytas ikiteisminių išieškojimo išlaidų klausimas, o tai sudaro sąlygas piktnaudžiavimui ir skolų išieškojimo paslaugų kainos didėjimui. Dėl šios priežasties neabejotinai nukentės kreditoriai, tame tarpe ir valstybės įmonės (viešųjų pirkimų atveju), kadangi kils skolų išieškojimo paslaugų kainos, už kurias turės sumokėti patys kreditoriai. Nukentės ir skolininkai, nes nėra aišku, kokio dydžio Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse numatytos išlaidos gali būti išieškomos. Todėl išieškojimo išlaidų įtvirtinimas suteiktų teisinį aiškumą bei apibrėžtumą, užkirstų kelią skolų išieškojimo įmonių, taikančių skirtingus mokesčius skolininkams, piktnaudžiavimui.

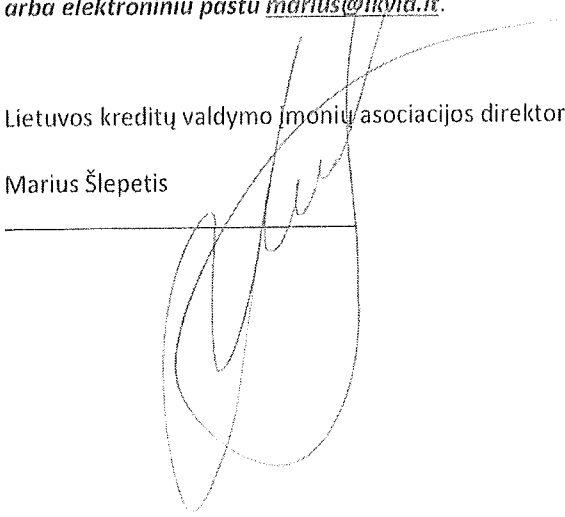
Nutarimo projektu siūlymai iš esmės koncentruoti į vartotojų teisių apsaugą ir tai, manytina, atitinka Įstatymo projekto tikslus, kuriais siekiama užtikrinti skolininkų fizinių asmenų teises ir interesus. Visgi, reikia pažymėti tai, kad dabartinė Įstatymo projekto redakcija reguliuoja visų skolų išieškojimą, tame tarpe ir išieškojimą iš juridinių asmenų. Todėl negali būti taikomas vienodas reguliavimas dėl visų subjektų. Nėra teisinga riboti netesybų dydžius (Įstatymo projekto 19 str. 4 d.) ar nustatyti Vartotojų teisių apsaugos tarnybą kaip skolų išieškojimo įmonių priežiūros organą, kai skola išieškoma ne iš fizinio asmens, o iš įmonės. Įstatymo projekto rengėjai turi aiškiai apspręsti, ar įstatymas bus taikomas išieškojimui iš visų skolininkų, ar tik iš fizinių asmenų (vartotojų). Taip pat labai svarbu užtikrinti, kad įstatymas nebūtų perteklinis ir nereglamentuotų santykių, kuriuos jau reglamentuoja kiti įstatymai. Pavyzdžiui, vartotojų teises reglamentuojantys teisės aktai jau yra (Vartotojų teisių apsaugos įstatymas, Vartojimo kreditų įstatymas, Su nekilnojamuoju turtu susijusių kreditų įstatymas ir pan.). Būtent šiais aktais vartotojų teisės yra apsaugos, todėl tų pačių nuostatų atkartojimas Skolų išieškojimo įmonių įstatyme yra perteklinis.

Įstatymo projektas numato visiškai naują teisinį reglamentavimą ir sąlygas skolų išieškojimo įmonių veikimui – veiklos licencijavimas, draudimas, savivalda ir priežiūros mechanizmai. Siekiant įtvirtinti teisingą ir Įstatymo projekto tikslus atitinkantį reglamentavimą, privalu visapusiškai apvarstyti kiekvieno iš šių mechanizmų svarbą ir naudą užtikrinant tik proporcingą ir būtiną skolų išieškojimo veiklos ribojimą bei priežiūrą. Manytina, kad dabartinė Įstatymo projekto redakcijoje numatytos teisinio reguliavimo priemonės nėra pagrįstos, aiškos ir išplėtotos. Todėl siekiant įtvirtinti aiškų, pagrįstą bei proporcingą skolų išieškojimo veiklos reguliavimą, būtina aiškiai nustatyti, koks yra būsimo reglamentavimo tikslas, ar visų skolų išieškojimas (tiek iš juridinių, tiek iš fizinių asmenų) turi būti reguliuojamas ir pagal tai pasirinkti kryptis. Tam neabejotinai labai svarbi diskusija su visomis suinteresuotomis šalimis, jų įsitraukimas ir priimtinos pusiausvyros paieška.

Jei būtų reikalinga patikslinti nagrinėjamus klausimus, maloniai prašome kreiptis telefonu 8 601 92542 arba elektroniniu paštu marius@lkyvia.lt.

Lietuvos kreditų valdymo įmonių asociacijos direktorius

Marius Šlepetis

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT574010051004670211 Luminor Bank AS, banko kodas 40100.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų
ministerijai

2019-05- Nr.
Į 2019-05-20 Nr. (39.2-42)-3-1956

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SKOLŲ IŠIEŠKOJIMO ĮMONIŲ ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIIIP-1741(2)“ PROJEKTO

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija gavo patikslintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto Nr. XIIIIP-1741(2)“ projektą (toliau – Projektas). Pagal kompetenciją įvertinę Projektą, teikiame šią teisinę išvadą (pastabas ir pasiūlymus):

1. Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projektu Nr. XIIIIP-1741(2) (toliau – Įstatymo projektas) siūloma reglamentuoti atskirą ekonominės veiklos rūšį – neteisminį skolų išieškojimą ir didžioji Įstatymo projekto nuostatų dalis yra susijusi su ūkio subjektų (skolos išieškojimo įmonių) veiklos priežiūros reguliavimu (licencijavimu, veiklos priežiūra, savivalda (savireguliacija), atsakomybe ir kt.), Projekto 1 ir 2 punktuose derėtų dėstyti conceptualius argumentus dėl siūlomų teisinio reguliavimo priemonių ir verslo priežiūros modelio nepriimtimumo ir netinkamumo iš esmės, kurie išdėstyti Projekto 4 ir 2 punktuose ir kurie laikytini pagrindiniais, pagrindžiančiais Vyriausybės poziciją „nepritarti Įstatymo projektui“. Argumentai, kurie susiję tik su Įstatymo projekto 19 straipsniu (vartotojų interesų apsauga ir netesybų maksimali riba), dėstyti Projekto 3 ir 4 punktuose, juolab, kad Projekto 1 punkto pirmojoje pastraipoje parinkta formuluotė „*esminis Įstatymo projekto tikslas*“ yra užtikrinti vartotojų teisių apsaugą“ nėra tiksliai cituojanti Įstatymo projekto aiškinamąjį raštą, pagal kurį nurodytas aspektas yra vienas iš keleto Įstatymo projekto tikslų.

2. Projekto 1 punkto trečioji pastraipa suformuluota nekorektiškai ir netiksliai. Įstatymo projekte nėra būtina ir nėra tikslinga atskirai nustatyti papildomas pareigas skolininkams ir (ar) skolų išieškojimo įmonėms laikytis pareigų (formuluotė „teisių [...] laikymasis“ apskritai netinkama), kurios kyla iš sutarčių, kurių šalimis jie yra, taip pat įstatymų, reguliuojančių vartotojų teisių apsaugą. Nurodyti subjektai turi pareigas laikytis sutartinių (Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalis) ir įstatymuose nustatytų reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar Įstatymo projekte bus suformuluota tokia atskira pareiga, ar ne.

3. Projekto 2 punkto antrosios pastraipos antrajame sakinyje siūlytina nurodyti, kurios konkrečiai Įstatymo projekto nuostatos (nuostatos dėl skolų išieškojimo įmonėms taikomų draudimų) turimos omeny.

4. Projekto 2 punkto ketvirtojoje pastraipoje vietoj pagalbos siūlytina nurodyti paslaugas. Taip pat šioje pastraipoje kelia abejonių nuostata dėl reikalavimų skolą perleidžiančiam kreditoriui; jeigu būtų siekiama nustatyti apribojimus kreditoriams dėl skolų perleidimo, galima būtų kelti klausimą dėl tokių ribojimų pagrįstumo.

5. Projekto 3 punkto pirmojoje pastraipoje nurodoma, kad Įstatymo projekto nuostatos nėra suderintos su galiojančiais įstatymais. Vertinant šį teiginį, pastebėtina, kad Projekte nėra nurodyti konkretūs įstatymai ir jų nuostatos, su kuriomis yra galimai nesuderinta Įstatymo projekto 19 straipsnio 4 dalis. Antra, nors nurodoma, kad Įstatymo projekto nuostatos nėra suderintos su galiojančiais įstatymais, antrojoje pastraipoje keliamas klausimas dėl sutarčių santykio su Įstatymo projektu. Šiuo aspektu pažymėtina, kad pagal Civilinio kodekso 6.71 straipsnio 1 dalį *įstatymai gali nustatyti netesybas*, t. y. tokiu atveju sutartyje negalima susitarti dėl didesnių nei įstatyme nustatytų netesybų dydžio.

6. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad derinimo pažymos trečioje skiltyje, pateikiant argumentus dėl Lietuvos kreditų valdymo įmonių asociacijos 3 pastabos, netiksliai ir nepagrįstai nurodytas Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos vaidmuo, atliekant nesąžiningos komercinės veiklos kontrolę. Pagal Lietuvos Respublikos nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymą Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba vertina, ar komercinė veikla atitinka profesinio atidumo reikalavimus ir iš esmės neiškreipia arba gali iš esmės iškreipti vidutinio vartotojo ekonominę elgesį siūlomo produkto atžvilgiu. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba neturi įgaliojimų spręsti dėl atskirų skolos išieškojimo veiksmų ir išieškojimo išlaidų dydžio pagrįstumo. Atsižvelgiant į tai, pateikta išvada, kad skolos išieškojimo įmonių priežiūra turėtų būti perduota šiai tarnybai, yra nepagrįsta.

Teisingumo ministras

Elvinas Jankevičius

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų
ministerijai

2019 06 04 Nr. S-26357
Į 2019-05-20 Nr. (39.2-42)-3-1956

El. p.: kanc@eimin.lt

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS SKOLŲ IŠIEŠKOJIMO ĮMONIŲ ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIII-
1741(2)“ PROJEKTO (NR. 19-4274(2))**

Dėkojame už sudarytą galimybę pateikti pastebėjimus ir siūlymus dėl patikslinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos skolų išieškojimo įmonių įstatymo projekto Nr. XIII-1741(2) (toliau – Projektas). Pagal kompetenciją įvertinę Projektą, teikiame teisinius komentarus.

Iš dalies pritariame Vyriausybės nutarimo projektui, jog įstatymo pakeitimo projektą tikslinga tobulinti, tačiau pirmiausiai norėtusi pozityviai įvertinti teisėkūros iniciatyvą siekti reguliuoti daugelį metų nereguliuojamą ikiteisminę ir taip vadinamąją poteisminę skolų išieškojimo (skolos išieškojimo įmonių) rinką. Šie santykiai griežtai reguliuojami ir kitose Europos Sąjungos valstybėse, pavyzdžiui Latvijoje. Taip pat reikšmingas ir 2017 m. liepos 20 d. (*1) Teisingumo teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas „*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Nesąžininga komercinė veikla – Direktyva 2005/29/EB – Taikymo sritis – Skolų išieškojimo bendrovė – Vartojimo kreditas – Reikalavimo perleidimas – Bendrovės ir skolininko teisinių santykių pobūdis – 2 straipsnio c punktas – Sąvoka „produktas“ – Išieškojimo priemonės, vykdomos tuo pat metu kaip ir antstolio išieškojimo veiksmai*“, sprendimas, kuris be kita ko, pripažino, kad skolininkų ir skolų išieškojimo įmonės santykiai buvo vartojimo santykiai, ir nusprendė, kad ši bendrovė buvo komercinės veiklos subjektas, teikiantis vartotojams produktą ar paslaugą – skolų administravimą (sprendimo tekstas ir bylos /C-357/16 / 2016/C 335/50/ prejudiciniai klausimai pateikiami šio rašto prieduose).

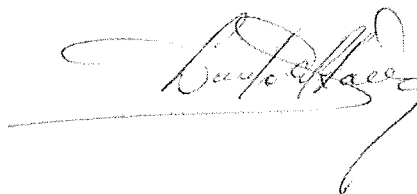
Lietuvos antstoliams ne kartą buvo išsakomos pretenzijos dėl skolų išieškojimo proceso, tačiau būtina pažymėti, jog iki perdavimo antstoliui skolą išieškoti prieverstinai ji „pabrangsta“ ne vieną ar kelis kartus, bet net keliolika kartų. Šiems duomenims pagrįsti pateikiame Jūsų žiniai apibendrinimą ir konkrečius teismų sprendimus.

Pritardami Projekte nurodytam siekiui, jog Lietuvos Respublikos Vyriausybė planuoja parengti ir pateikti įstatymo projektą, kuriuo būtų reguliuojama neteisminio skolų išieškojimo veikla, esame pasirengę teikti detalesnę informaciją apie turimus skolų išieškojimo duomenis.

PRIDEDAMA. Apibendrinimas, 3 lapai;

Įvairios teismų nutartys dėl skolų priteisimo, 14 lapų.

Lietuvos antstolių rūmų valdytoja

Dovilė Satkauskienė

Daugelis kaltina antstolius, kad dėl jų veiklos žmonėms skolas reikia grąžinti net šeši-septynis kartus didesnes, tačiau žemiau pateikiami pavyzdžiai kalba visai ką kitą- **dėl galimybės nesikreipti į teismą dėl pradelstos skolos (senaties terminas 10 metų), galimybės dar 5 metus delsti ir nesikreipti į antstolį, grąžintina skola išauga penkis ir daugiau kartų.** Atskirais atvejais tai gali būti ir iki dešimt kartų, neskaitant antstolio vykdymo išlaidų, kurios yra aiškiai reglamentuotos ir aiškos.

Keletas pavyzdžių:

Data	Teismas	Sprendimo Nr.	Skola	Priteista suma	Skolos padidėjimas procentais
2019 01 08	Vilniaus apylinkės teismas	eL2-5314-432/2019	820,71	2423,63+ 62,41 proc. metinės palūkanos	295 proc. + 62,41 proc. metinės palūkanos
2019 01 23	Vilniaus apylinkės teismas	eL2-6923-989/2019	194,25	878,94 + 39 proc. metinės palūkanos	452 proc. + 39 proc. kas metus+ 5 proc.
2019 01 30	Vilniaus apylinkės teismas	eL2-7701-466/2019	1778,87	5419,50 eur + 39 proc. metinės palūkanos	305 proc. + 39 proc. kas metus
2018 02 15	Kauno apylinkės teismas	E2-2851-951/2018	355,22	1379,14	388 proc. + 5 proc. kas metus
2017 09 15	Kauno apylinkės teismas	E2-21433-921/2017	6368,91	24619,34	387 proc. + 5 proc. kas metus
2016 08 31	Kauno apylinkės teismas	E2-17944-886/2016	59,65	218,28	366 proc.
2015 12 28	Kėdainių r. apylinkės teismas	E2-3505-736/2015	135,06	290,50	289 proc.
2016 11 17	Kauno apylinkės teismas	E2-27381-886/2016	941,82	2634,70	280 proc.
2016 08 12	Kauno apylinkės teismas	E2-19747-886/2016	232,37	648,02	279proc.

Skolų išieškojimo įmonių veikla neregamentuota. Tuo tarpu antstolio veikla aiškiai apribota įstatymo. Įstatymas numato aiškius reikalavimus antstoliui, jo padėjėjams, numato jo atsakomybę. Antstolis negali teikti tarpininkavimo paslaugų, kai kreditorius nepateikia dokumentų, patvirtinančių skolininko turinės prievolės kreditoriui egzistavimą ir jos dydį. Tuo tarpu skolų išieškojimo įmonės veikia laisvai, dažnai naudodamosi žmonių neišprusimu. Teko matyti atvejus, kai asmenys, nenorėdami turėti reikalų su teismais, antstoliais susimoka menamas, jokiais dokumentais nepagrįstas skolas. Jei tokios skolos teikdamas paslaugą reikalautų antstolis, kiltų jo licencijos praradimo klausimas, tuo tarpu skolų išieškojimo įmonė tai daro be jokios atsakomybės, dar daugiau, gąsdindama skolininką antstoliu. Esame susidūrę su situacija kai už neva nesumokėtą automobilio parkavimą skolų išieškojimo įmonė reikalauja 2300 proc. didesnės įmokos, nei skola. Paprašius pateikti skolą patvirtinantį dokumentą laiškai nustojo būti siunčiami, tačiau kiek teisiškai neišprususių žmonių susimoka, vien tam, kad dokumentai nebūtų perduoti teismui ir antstoliui. Žmonės net nesupranta, kad tokia skola net nebus priteista. Atveju, kai skolas

atsisakoma priteisti yra begalė, taip nepagrįstais sprendimais apkraunamas ir teismas. Dalis sprendimų, pasinaudojant supaprastinto priteisimo galimybe, kai teismas netiria įrodymų, dėl asmenų neišprusimų įsiteisėja.

Štai keletas pavyzdžių, kai vienas iš nedaugelio Lietuvos teismų kone kasdien netenkina skolų išieškojimo bendrovių pareiškimų (klausimas, koks tokių nutarčių kiekis visoje Lietuvoje, bei kiek pareiškimų yra patenkinama nepasigilinus į situaciją supaprastinta bylinėjimosi tvarka):

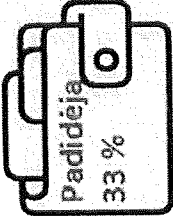
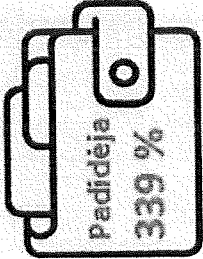
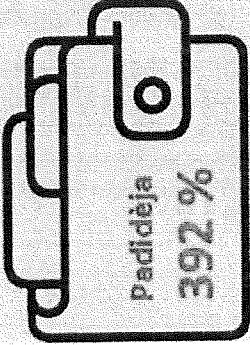
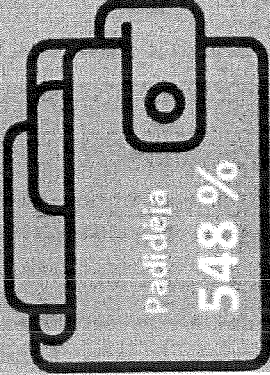
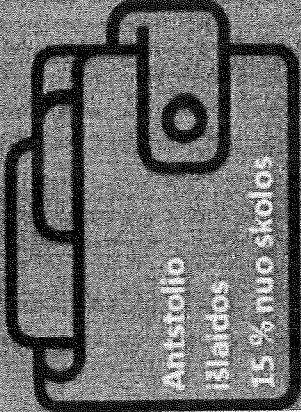
Data	Teismas	Bylos Nr.	rezultatas
2019 01 28	Vilniaus apylinkės teismas	eL2-7426-534/2019	Atsisakyta priimti kreditoriaus pareiškimą
2019 01 30	Vilniaus apylinkės teismas	eL2-7780-1089/2019	Atsisakyta priimti kreditoriaus pareiškimą
2019 01 31	Vilniaus apylinkės teismas	eL2-8165-918/2019	Atsisakyta priimti kreditoriaus pareiškimą
2019 02 01	Vilniaus apylinkės teismas	eL2-8123-925/2019	Atsisakyta priimti kreditoriaus pareiškimą
2019 02 04	Vilniaus apylinkės teismas	eL2-8088-1077/2019	Atsisakyta priimti kreditoriaus pareiškimą

Daugelis mokėjimus pradelsusių asmenų naiviai tikisi, kad juos pamiršo, tačiau dabartinis įstatymo reglamentavimas leidžia skolų išieškojimą pradėti dešimt metų auginus netesybas, o vėliau dar penkis metus nesikreipiant į antstolį dėl skolų išieškojimo. Tai yra verslas, tačiau dėl to nukenčia tiek patys teisiškai neišprusę žmonės, tiek antstoliai, kurie galutiniame etape būna apkaltinami, kad dėl antstolio veiklos žmonių skolos išaugo dešimteriopai.

Šiek tiek skaičių apie skolų išieškojimo įmones. www.rekvizitai.lt duomenimis šešiose skolų išieškojimo įmonėse dirba 269 žmonės, kurių vien darbo užmokesčiui skolų išieškojimo įmonės išleidžia 550000 eur per mėnesį. Vien darbo užmokestis per metus siekia 6600000 eur, nekalbant apie lėšas, reikalingas darbo vietos išlaikymui, patalpoms, komunalinėms, pelnui. Šiuos skaičius galima pasiekti tik turint galimybę maksimaliai ilgai auginti skolininko netesybas ir neginant skolininko.

Antstolių rūmų manymu, reikia ginti labiausiai pažeidžiamus, mažiau išprususius asmenis, kurie skolinasi mažas, iki kelių tūkstančių eurų sumas, nustatant sutrumpintą tiek ieškininės senaties terminą, tiek sutrumpintą kreipimosi į antstolį senaties terminą. **Ieškininės senaties terminas skoloms iki 2000 eur galėtų būti 2 metai, o kreipimosi į antstolį senaties terminas 1 metai. Toks sutrumpintas ieškininės senaties nustatymas apsaugotų asmenis nuo didelių netesybų priskaičiavimo, mažintų skurdą bei keltų pasitikėjimą teismine valdžia.**

500 EURŲ SKOLOS KELIAS IKI ANTSTOLIO

500 Eur skola pabrangsta jau per 1 metus	9 m. pradelintas skolos grąžinimo terminas • 10 metų priteisimo senatis Po 9 metų	Skolos priteisimas teisme	Repatelisinis antstolis per 5 metus nuo priteisimo	ANTSTOLIO vykdomas privatus skolos išieškojimas
 Padidėja 33 %	 Padidėja 339 %	 Padidėja 392 %	 Padidėja 548 %	 Antstolio išlaidos 15 % nuo skolos
665€	2195€	2462€	3742€	4242€
Palūkanos (≈ 135 €) ir sutarties administravimo mokestis (≈ 30 €)	Išvairios palūkanos, kredito mokestis (≈ 1230 €), delspinigiai (≈ 380 €), netesybos (≈ 85 €)	Telimo žyminis mokestis (≈ 16€), bylinėjimosi išlaidos, delspinigiai už negrąžintą paskolą, palūkanos, netesybos (≈ 420 €), skolos administravimo mokesčiai (≈ 272 €)	Delspinigiai, palūkanos, netesybos, 5 proc. metinės palūkanos (nuo 1230 €)	Delspinigiai, palūkanos, netesybos, 5 proc. metinės palūkanos (nuo 1230 €)

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS

TEISMO ĮSAKYMAS

2019 m. sausio 8 d.

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas Visvaldas Kazakiūnas, išnagrinėjęs kreditoriaus- UAB „Julianus Inkaso“ (j. k. 300115639), A. Goštauto 8, Vilnius, atsiskaitomoji sąskaita Nr. LT957300010089539434 „Svedbank“, AB, banko kodas 73000, pareiškimą dėl teismo įsakymo išdavimo išieškoti skolą- 820,71 €, palūkanas- 1 538,08 €, 62,41 % dydžio metines palūkanas nuo negrąžinto kredito sumos už laikotarpį nuo 2018 12 21 iki visiško kredito grąžinimo dienos ir bylinėjimosi išlaidas: žyminį mokestį- 14 €, užmokestį už VĮ „Registrų centras“ išrašą- 0,84 €, užmokestį už advokato teisinę pagalbą- 50 € iš skolininkės [redacted] Vilnius, kiti pareiškime nurodyti adresai [redacted] Visaginas, Eitminų g. [redacted] Vilnius, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos CPK 93, 436 str. ir CK 6.37, 6.200, 6.210 str.,

nutaria:

Išieškoti iš skolininkės [redacted] kreditoriui- UAB „Julianus Inkaso“ (j. k. 300115639) skolą- 820,71 € (aštuonis šimtus dvidešimt eurų ir septyniasdešimt vieną euro centą).

Išieškoti iš skolininkės [redacted] kreditoriui- UAB „Julianus Inkaso“ (j. k. 300115639) palūkanas- 1 538,08 € (vieną tūkstantį penkis šimtus trisdešimt aštuonis eurus ir aštuonis euro centus).

Išieškoti iš skolininkės [redacted] kreditoriui- UAB „Julianus Inkaso“ (j. k. 300115639) 62,41 % dydžio metines palūkanas nuo negrąžinto kredito sumos už laikotarpį nuo 2018 12 21 iki visiško kredito grąžinimo dienos.

Išieškoti iš skolininkės [redacted] kreditoriui- UAB „Julianus Inkaso“ (j. k. 300115639) bylinėjimosi išlaidas- 64,84 € (šešiasdešimt keturis eurus ir aštuoniasdešimt keturis euro centus).

Teismo įsakymas įsiteisėja po 20 dienų nuo pranešimo skolininkui įteikimo, jeigu skolininkas raštu nepraneša teismui apie teismo įsakymo įvykdymą ir nepareiškia prieštaravimų dėl kreditoriaus pateikto reikalavimo.

Teismo įsakymas apeliacine ar kasacine tvarka neskundžiamas.

Teisėjas
Visvaldas Kazakiūnas

Civilinė byla Nr. eL2-6923-989/2019
Teismo proceso Nr. 2-68-3-01927-2019-0
Procesinio sprendimo kategorijos: 3.4.1.12.1;
3.4.1.12.3

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS

TEISMO ĮSAKYMAS

2019 m. sausio 23 d.
Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėja Aistė Račkauskaitė-Burneikienė išnagrinėjo kreditoriaus UAB „Julianus Inkaso“ pareiškimą dėl teismo įsakymo išdavimo dėl 194,25 Eur negrąžinto kredito, 187,31 Eur sutartinių palūkanų už laikotarpį nuo 2016 m. liepos 25 d. iki 2019 m. sausio 14 d., 39 procentų dydžio metinių palūkanų, skaičiuojamų nuo negrąžinto kredito sumos už laikotarpį nuo 2019 m. sausio 15 d. iki visiško kredito grąžinimo dienos, 15,99 Eur delspinigių už laikotarpį nuo 2017 m. rugsėjo 12 d. iki 2018 m. lapkričio 20 d., 5 procentų dydžio metinių palūkanų už priteistą sumą nuo bylos teisme iškėlimo dienos iki visiško teismo įsakymo įvykdymo bei 83,84 Eur bylinėjimosi išlaidų (8 Eur žyminio mokesčio, 0,84 Eur už VĮ Registrų centras išrašą, 75 Eur advokato teisinės konsultacijas ir procesinių dokumentų rengimą) išieškojimo iš skolininko [redacted].

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 436 straipsnio 1 dalimi,

n u t a r i a :

priteisti iš skolininko [redacted] gyv. [redacted] Vilnius, kreditoriaus UAB „Julianus Inkaso“, į. k. 300115639, buv. A. Goštauto g. 8, Vilnius, a. s. Nr. LT95 7300 0100 8953 9434, naudai:

194,25 Eur (vieną šimtą devyniasdešimt keturis eurus 25 ct) negrąžinto kredito;

187,31 Eur (vieną šimtą aštuoniasdešimt septynis eurus 31 ct) sutartinių palūkanų;

15,99 Eur (penkiolika eurų 99 ct) delspinigių;

39 procentų dydžio metinės palūkanas, skaičiuojamas nuo negrąžinto kredito sumos už laikotarpį nuo 2019 m. sausio 15 d. iki visiško kredito grąžinimo dienos;

5 procentų dydžio metinės procesinės palūkanas už priteistą sumą (397,55 Eur) nuo bylos iškėlimo teisme dienos (2019 m. sausio 23 d.) iki teismo įsakymo visiškai įvykdymo;

83,84 Eur (aštuoniasdešimt tris eurus 84 ct) bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.

Teismo įsakymas įsiteisėja po 20 dienų nuo pranešimo skolininkui įteikimo, jeigu skolininkas raštu nepraneša teismui apie teismo įsakymo įvykdymą ir nepareiškia prieštaravimų dėl kreditoriaus pateikto reikalavimo.

Teismo įsakymas apeliacine ar kasacine tvarka neskundžiamas.

Teisėja

Aistė Račkauskaitė-Burneikienė

Civilinė byla Nr. eL2-7701-466/2019
Teismo proceso Nr. 2-68-3-02621-2019-2
Procesinio sprendimo
kategorijos: 3.4.1.12.1, 3.4.1.12.3

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS

TEISMO ĮSAKYMAS

2019 m. sausio 30 d.
Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas Gintaras Pašvenskas, išnagrinėjęs

kreditorės UAB „Julianus Inkaso“, į. k. 300115639, buveinė A. Goštauto g. 8, Vilniuje, a. s. LT95 7300 0100 8953 9434, AB „Swedbank“, banko kodas 73000,

pareiškimą dėl 1 778,87 Eur (vieno tūkstančio septynių šimtų septyniasdešimt aštuonių eurų 87 ct) skolos pagal su pradine kreditorė UAB „Nordecum“ pasirašytą vartojimo paskolos sutartį Nr. SP346369, 1 637,85 Eur (vieno tūkstančio šešių šimtų trisdešimt septynių eurų 85 ct) palūkanų, 128,07 Eur (vieno šimto dvidešimt aštuonių eurų 07 ct) delspinigių už laikotarpį nuo 2018-06-30 iki 2018-11-21 ir 39,00 procentų dydžio metinių palūkanų, skaičiuojamų nuo negrąžinto kredito sumos už laikotarpį 2018-11-22 iki visiško kredito grąžinimo dienos.

priteisimo iš skolininkės [redaguota] gyv. [redaguota] Vilniuje,

vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 436 straipsnio 1 dalimi,

n u t a r i a :

priteisti iš skolininkės [redaguota] gyv. [redaguota] Vilniuje,

kreditorės UAB „Julianus Inkaso“, į. k. 300115639, buveinė A. Goštauto g. 8, Vilniuje, naudai

1 778,87 Eur (vieno tūkstančio septynių šimtų septyniasdešimt aštuonių eurų 87 ct) skolą,

1 637,85 Eur (vieno tūkstančio šešių šimtų trisdešimt septynių eurų 85 ct) palūkanas,

128,07 Eur (vieno šimto dvidešimt aštuonių eurų 07 ct) delspinigius,

39,00 procentų dydžio metines palūkanas, skaičiuojamas nuo negrąžinto kredito sumos (1 778,87 Eur) už laikotarpį 2018-11-22 iki visiško kredito grąžinimo dienos,

ir **95,84 Eur (devyniasdešimt penkių eurų 84 ct) bylinėjimosi išlaidas** (20,00 Eur žyminis mokestis, 0,84 Eur išlaidos už registro pažymą ir 75,00 Eur išlaidos advokato teisei pagalbai).

Teismo įsakymas įsiteisėja po 20 dienų nuo pranešimo skolininkui įteikimo, jeigu skolininkas raštu nepraneša teismui apie teismo įsakymo įvykdymą ir nepareiškia prieštaravimų dėl kreditoriaus pateikto reikalavimo.

Teismo įsakymas apeliacine ar kasacine tvarka neskundžiamas.

Teisėjas

Gintaras Pašvenskas

Civilinė byla Nr. e2-3851-955/2018
Teismo proceso Nr. 2-69-3-24819-2017-4
Procesinio sprendimo kategorijos:
3.2.6.6.1; 3.2.6.6.2

KAUNO APYLINKĖS TEISMAS

SPRENDIMAS UŽ AKIŲ LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2018 m. vasario 15 d.
Kaunas

Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėja Kristina Imbrasienė,
rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo ieškovės akcinės bendrovės „Legal Balance“ ieškinį
atsakovui Arnoldui Čapuliui dėl skolos priteisimo.

Teismas

n u s t a t ė:

ieškovė (2018 m. sausio 19 d. nutartimi AB „BnP Finance“ pakeista teisių perėmėja AB „Legal Balance“) kreipėsi į teismą, prašydama priteisti iš atsakovo 355,22 Eur negrąžinto kredito, 264,75 Eur kredito mokesčio, 1,60 Eur palūkanų, 5 procentų dydžio metines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas. Ieškinyje nurodyta, kad 2016 m. gruodžio 13 d. ieškovė ir atsakovas sudarė vartojimo kredito sutartį, kuria atsakovui buvo suteiktas 400 Eur vartojimo kreditas. Atsakovas įsipareigojo grąžinti nurodytą vartojimo kredito sumą bei sumokėti 397,04 Eur kredito mokesį, tačiau periodinių mokėjimų neatlieka. Atsakovas yra skolingas ieškovei 355,22 Eur negrąžintos vartojimo kredito dalies ir 264,75 Eur kredito mokesčio. Ieškovė prašo iš atsakovo priteisti ir 1,60 Eur palūkanas kaip atlyginimą už naudojimąsi vartojimo kredito suma po kredito grąžinimo termino pasibaigimo.

Atsakovui ieškinys ir teismo pranešimas, kuriame nustatytas 14 dienų terminas atsiliepimui į ieškinį pareikšti, teikti 2018 m. sausio 29 d., Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 123 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka – per darbovietės administraciją. Atsakovas per teismo nustatytą terminą atsiliepimo į ieškinį nepateikė. Atsakovui be pateisinamos priežasties per teismo nustatytą terminą nepateikus atsiliepimo į ieškinį ir esant ieškovės prašymui, priimtinas sprendimas už akių (CPK 142 straipsnio 4 dalis).

Teismas

k o n s t a t u o j a:

Ieškinys tenkinamas visiškai.

Teismas, priimdamas sprendimą už akių, atlieka formalų byloje pateiktų įrodymų vertinimą, t. y. įsitikina, kad pasitvirtinus šių įrodymų turiniui būtų pagrindas priimti tokį sprendimą (CPK 285 straipsnio 2 dalis).

Civilinė byla Nr. e2-21433-921/2017
Teismo proceso Nr. 2-69-3-14523-2017-5
Procesinio sprendimo kategorijos: 2.6.1.5;
2.6.8.10; 2.6.29.1; 3.2.6.6.1; 3.2.6.6.2

KAUNO APYLINKĖS TEISMAS
SPRENDIMAS UŽ AKIŲ
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2017 m. rugsėjo 15 d.
Kaunas

Kauno apylinkės teismo teisėja Jurgita Sujetienė,
rašytinio proceso tvarka išnagrinėjusi civilinę bylą pagal ieškovės uždarnosios akcinės
bendrovės BnP Finance, AB (buvęs pavadinimas AB Bobutės paskola) ieškinį atsakovui Ž. R. dėl
skolos priteisimo.

Teismas

n u s t a t ė :

ieškovė BnP Finance, AB prašo priteisti iš atsakovo Ž. R. 6 368,91 Eur skolos, 5 730,45 Eur
kredito mokesčio, 13,31 Eur palūkanų, 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo bylos iškėlimo
teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas.

Nurodė, kad pagal 2017-01-24 vartojimo kredito sutartį refinansuoti atsakovo finansiniai
įsipareigojimai 6 368,91 Eur sumai. Atsakovas įsipareigojo grąžinti šią sumą ir sumokėti 5 730,45
Eur kredito mokestį, mokant po 252,07 Eur įmokas. Ieškovė siuntė pranešimus apie susidariusį
įsiskolinimą ir pareigą jį padengti, tačiau atsakovas į tai nereagavo.

Atsakovui teismo procesiniai dokumentai (ieškinys su priedais ir teismo pranešimas per 1
dienų pateikti atsiliepimą į ieškinį) įteikti Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau –
CPK) 123 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka, t. y. procesiniai dokumentai laikomi įteikti praėjus
trisdešimt dienų nuo pranešimo apie įteiktinus procesinius dokumentus palikimo adresato
deklaruotoje gyvenamojoje vietoje. Atsakovui be pateisinamos priežasties per nustatytą terminą
nepateikęs atsiliepimo į ieškinį ir esant ieškovės prašymui, priimtinas sprendimas už akių (CPK 142
straipsnio 4 dalis, 285 straipsnis).

CPK 285 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad priimdamas sprendimą už akių, teismas atlieka
formalų byloje pateiktų įrodymų vertinimą, t. y. įsitikina, kad pasitvirtinus šių įrodymų turiniui būtų
pagrindas priimti tokį sprendimą.

Teismas

k o n s t a t u o j a :

Ieškinys tenkintinas.

Ieškinyje išdėstytas aplinkybės ir ieškinio reikalavimus ieškovė grindžia šiais rašytiniais
įrodymais: vartojimo kredito sutartimi, pranešimu apie vartojimo kredito sutarties nutraukimą, pašto

KAUNO APYLINKĖS TEISMAS
S P R E N D I M A S
PRIIMTAS UŽ AKIŲ
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU
2016 m. rugpjūčio 31 d.
Kaunas

Kauno apylinkės teismo teisėja Laima Kriaučiūnaitė, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjusi civilinę bylą pagal ieškovės uždarnosios akcinės bedrovės „Nordecum“ ieškinį atsakovei E. P. dėl skolos priteisimo, n u s t a t ė:

Ieškovė UAB „Nordecum“ ieškiniu prašo priteisti iš atsakovės E. P. 59,65 Eur skolos, 33,60 Eur palūkanų, 51,61 Eur delspinių, 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas.

Ieškovė nurodo, kad pagal 2012 m. sausio 26 d. vartojimo kredito sutartį atsakovei suteikė 202,73 Eur kreditą 360 dienų terminui. Atsakovė sutartinių įsipareigojimų tinkamai nevykdė, todėl ieškovė skaičiavo delspinigius. Atsakovė skolinga ieškovei 144,86 Eur sumą, kurią sudaro: 59,65 Eur negrąžinta paskola, 33,60 Eur palūkanos už laikotarpį nuo 2012-10-23 iki 2013-01-20 ir 51,61 Eur delspinigiai už laikotarpį nuo 2013-01-21 iki 2016-02-01 (1107 d.).

Atsakovei adresuoti teismo procesiniai dokumentai (ieškinys su priedais ir teismo pranešimas per 14 dienų pateikti atsiliepiamą į ieškinį) įteikti 2016-08-09 viešo paskelbimo būdu (18 b.l.) (paskelbta specialiaame interneto tinklalapyje www.teismai.lt), 2016-08-09 nutartimi konstatavus, kad atsakovės gyvenamoji ir darbo vietos nežinomos (19-20 b.l.). Atsakovė per teismo nustatytą 14 dienų terminą nepateikė teismui atsiliepiamo į ieškinį. Ieškovė ieškinyje prašė priimti sprendimą už akių, jei atsakovė nustatytu terminu nepateiks atsiliepiamo į ieškinį. Atsakovei be pateisinamos priežasties per nustatytą terminą nepateikus atsiliepiamo į ieškinį ir esant ieškovės prašymui, yra pagrindas priimti sprendimą už akių, bylą nagrinėjant rašytinio proceso tvarka, neinformuojant dalyvaujančių byloje asmenų apie sprendimo už akių priėmimo laiką ir vietą, (CPK 142 str. 4 d., 285 str.).

CPK 285 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad priimdamas sprendimą už akių, teismas atlieka formalų byloje pateiktų įrodymų vertinimą, t. y. įsitikina, kad pasitvirtinus šių įrodymų turiniui būtų pagrindas priimti tokį sprendimą.

Ieškinys tenkintinas iš dalies.

Teismas, atlikęs formalų ieškovės rašytinių įrodymų, pateiktų per elektroninių paslaugų portalą (EPP), vertinimą nustatė, kad pagal 2012 m. sausio 26 d. šalių sudarytą vartojimo kredito sutartį ieškovė suteikė atsakovei 202,73 Eur kreditą 360 dienų terminui. Ieškinių reikalavimų ir pagrindą įrodo: vartojimo kredito sutartis. Atsakovei nepateikus jokių įrodymų, patvirtinančių jos pinigines prievolės ieškovei įvykdymą ir pasitvirtinus ieškovės pateiktų įrodymų turiniui, būtų pagrindas ieškinį patenkinti (CPK 285 str. 2 d.).

CK 6.38 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad prievolės turi būti vykdomos sąžiningai, tinkamai bei nustatytais terminais pagal įstatymų ar sutarties nurodymus. Sutarties neįvykdymu laikomas bet kokios iš sutarties atsiradusios prievolės neįvykdymas, įskaitant netinkamą įvykdymą ir vykdymo termino praleidimą (CK 6.200 str. 1 d., 6.205 str.). CK 6.200 straipsnio 1 dalis įpareigoja šalis sutartis vykdyti tinkamai ir sąžiningai. Paskolos sutartimi paskolos davėjas perduoda paskolos gavėjo nuosavybės pinigus, o paskolos gavėjas įsipareigoja grąžinti paskolos davėjui tokia pat pinigų sumą (paskolos sumą) ir mokėti palūkanas (CK 6.870 str. 1 d.). Atsižvelgiant į šias materialinės teisės normas, šalių sutartimi sutartas sąlygas, atlikus formalų ieškovės pateiktų įrodymų vertinimą, darytina išvada, kad atsakovė prievolės atsiskaityti su ieškove neįvykdė, todėl iš jos priteistina 59,65 Eur skola ir 33,60 Eur palūkanos.

Šalys sutartimi gali sulgti dėl netesybų, jei prievolė nebūtų vykdoma ar būtų netinkamai vykdoma (CK 6.258 str. 1 d.). Pagal CK 6.71 straipsnį netesybos – tai įstatymų, sutarties ar teismo nustatyta pinigų suma, kurią skolininkas privalo sumokėti kreditoriui, jeigu prievolė neįvykdyta arba netinkamai įvykdyta (bauda, delspinigiai). Atsakovei laiku neatsiskaičius su ieškove, kyla pareiga mokėti palūkanas ir delspinigius (CK 6.256 str. 1 ir 2 d., 6.37 str.). Atsakovė neįvykdė sutarties, todėl vadovaujantis sutarties sąlygomis ir CK 6.256 straipsnio 1, 2 dalimis, atsakovė privalo sumokėti netesybas. Ieškovė prašo priteisti iš atsakovės 51,61 Eur delspinigiai už laikotarpį nuo 2013-01-21 iki 2016-02-01 (1107 d.).

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, formuodamas vieningą teismų praktiką, pažymėjo, kad šalims sutartyje susitarus dėl tam tikro dydžio netesybų, sutarties neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo atveju skolininkas negali ginčyti sutartyje nustatyto netesybų dydžio, išskyrus atvejus, kai netesybos būtų neprotingos, akivaizdžiai per didelės, atsižvelgiant į konkrečios prievolės pobūdį, padarytą pažeidimą, jo padarinius, skolininko elgesį, prievolės sumą ir panašias aplinkybes. Tokiu atveju teismui suteikiama teisė mažinti netesybas CK 6.73 str. 2 d., 6.258 str. 3 d. pagrindu, taip kontroliuojant netesybų dydį, kad nebūtų sudaryta pagrindo šaliai piktnaudžiauti teise ir

Civilinė byla Nr. e2-3505-736/2015;
teisminio proceso Nr. 2-22-3-03058-2015-3;
procesinio sprendimo kategorijos:
2.5.8.10.; 2.5.29.3.; 3.2.3.2.; 3.2.6.5.1.; 3.2.6.5.2.
(S)

KĖDAINIŲ RAJONO APYLINKĖS TEISMAS

SPRENDIMAS UŽ AKIŲ LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2015 m. gruodžio 28 d.
Kėdainiai

Kėdainių rajono apylinkės teismo teisėjas Algimantas Brigadierius, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjęs civilinę bylą pagal ieškovės AB „BnP Finance“ (anksčiau - AB „Bobutės paskola“) ieškinį atsakovei R. K. dėl skolos ir palūkanų priteisimo,

n u s t a t ė

ieškovė AB „BnP Finance“ (anksčiau - AB „Bobutės paskola“) ieškiniu prašo priteisti iš atsakovės R. K. 135,06 Eur negrąžinto kredito dalį, 111,91 Eur kredito mokestį, 7,53 Eur palūkanas, 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas: 15,00 Eur žyminį mokestį bei 121,00 Eur išlaidas už procesinių dokumentų parengimą. Atsakovei nepateikus atsiliepimo į pareikštą ieškinį, prašo priimti sprendimą už akių.

Teismas procesinius dokumentus išsiuntė atsakovės gyvenamosios vietos adresu. 2015-12-04 dokumentai atsakovei buvo įteikti tinkamai. Per nustatytą 14 dienų nuo procesinių dokumentų įteikimo dienos terminą ir per protingą terminą jam pasibaigus atsakovė atsiliepimo į ieškinį nepateikė, pratęsti nustatyto termino neprašė, todėl, esant ieškovės prašymui, priimtinas sprendimas už akių (CPK 142 str. 4 d.).

Ieškiny s tenkintinas visiškai.

Iš byloje esančių rašytinių įrodymų matyti, kad 2015-02-07 tarp ieškovės AB „BnP Finance“ (anksčiau - AB „Bobutės paskola“) ir atsakovės R. K. buvo sudaryta vartojimo kredito sutartis Nr. 36fy5k92, kurios pagrindu atsakovei buvo suteiktas ir pervestas 150,00 Eur kreditas. Šia sutartimi atsakovė įsipareigojo grąžinti suteiktą vartojimo kreditą ir sumokėti 162,00 Eur vartojimo kredito mokestį iki 2017-02-07, kas mėnesį mokėdama sutarties specialiojoje dalyje numatyto dydžio įmokas - 13,00 Eur. Kadangi atsakovė nemokėjo įmokų laiku, ieškovė 2015-10-09 paragino sumokėti skolą per 14 kalendorinių dienų, o atsakovei nepašalinus sutarties pažeidimų, 2015-10-28 pranešė apie vartojimo kredito sutarties nutraukimą. Iš ieškovės ieškinyje nurodytų aplinkybių ir pateiktos 2015-11-25 palūkanų paskaičiavimo lentelės matyti, kad atsakovė liko skolinga ieškovei 135,06 Eur kredito ir 111,91 Eur kredito mokesčio, už laiku neįvykdytą prievolę jai paskaičiuotos 7,53 Eur palūkanos.

Pagal Lietuvos Respublikos CK 6.870 str. 1 d. paskolos sutartimi viena šalis (paskolos davėjas) perduoda kitos šalies (paskolos gavėjo) nuosavybės pinigais arba rūšies požymiais apibūdintus suvartojamuosius daiktus, o paskolos gavėjas įsipareigoja grąžinti paskolos davėjui gautą sumą (paskolos sumą) arba tokį pat kiekį tokios pat rūšies ir kokybės daiktų bei mokėti palūkanas, jeigu sutartis nenustato ko kita. Pagal CK 6.38 str. prievolės turi būti vykdomos sąžiningai, tinkamai bei nustatytais terminais pagal įstatymų arba sutarties nurodymus, o kai tokių nurodymų nėra, - vadovaujantis protingumo kriterijais. Sutarties neįvykdymu laikomos bet kokios iš sutarties atsiradusios prievolės neįvykdymas, įskaitant netinkamą įvykdymą ir įvykdymo termino praleidimą (CK 6.205 str.). Prievolė pasibaigia tinkamu jos įvykdymu (CK 6.123 str.),

Civilinė byla Nr. e2-27381-886/2016
Teismo proceso Nr. 2-69-3-21586-2016-1
Procesinio sprendimo kategorijos: 2.5.10.5.1;
3.2.6.5.1; 3.2.6.5.2

KAUNO APYLINKĖS TEISMAS

S P R E N D I M A S

PRIIMTAS UŽ AKIŲ
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU
2016 m. lapkričio 17 d.
Kaunas

Kauno apylinkės teismo teisėja Laima Kriaučiūnaitė, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjusi civilinę bylą pagal ieškovės uždarnosios akcinės bendrovės „Gelvora“ ieškinį atsakovui D. M. dėl skolos priteisimo,
n u s t a t ė:

Ieškovė UAB „Gelvora“ ieškiniu prašo priteisti iš atsakovo D. M. 941,82 Eur skolos, 361,03 Eur palūkanų, 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas.

Ieškovė nurodo, kad pagal 2003 m. lapkričio 7 d. Mobiliojo skaitmeninio korinio ryšio (GSM) paslaugų sutartį UAB „Tele2“ atsakovui suteikė mobiliojo skaitmeninio korinio ryšio tinklo paslaugas, o atsakovas įsipareigojo sutartyje nustatyta tvarka ir sąlygomis atsiskaityti už suteiktas paslaugas. Pagal 2009 m. kovo 31 d. Reikalavimo perleidimo sutartį Nr. 09-20-21 paslaugų tiekėjas UAB „Tele2“ atlygintinai perleido ieškovei UAB „Gelvora“ visas reikalavimo teises atsakovo atžvilgiu. Ieškovė pranešė atsakovui apie reikalavimo perleidimą ir pareikalavo įvykdyti įsipareigojimus, tačiau atsakovas iki šiol neatsiskaitė ir liko skolingas 1 302,85 Eur sumą, kurią sudaro: 941,82 Eur skola ir 361,03 Eur palūkanos.

Atsakovui teismo procesiniai dokumentai (ieškinys su priedais ir teismo pranešimas per 14 dienų pateikti atsiliepimą į ieškinį) įteikti 2016-10-28 šeimos nariui (CPK 123 str. 3 d.) pasirašytinai, tą patvirtina įteikimo pažyma (22 b.1). Atsakovas per teismo nustatytą 14 dienų terminą nepateikė teismui atsiliepimo į ieškinį. Ieškovė ieškinyje prašė priimti sprendimą už akių, jei atsakovas nustatytu terminu nepateiks atsiliepimo į ieškinį. Atsakovui be pateisinamos priežasties per nustatytą terminą nepateikus atsiliepimo į ieškinį ir esant ieškovės prašymui, yra pagrindas priimti sprendimą už akių (CPK 142 str. 4 d., 285 str.). Ieškovė prašė bylą nagrinėti rašytinio proceso tvarka, atsakovui procesiniai dokumentai įteikti šeimos nariui, prieštaravimų negauta (CPK 235 str. 6 d.). Atsakovui nepateikus atsiliepimo, byla nagrinėjama rašytinio proceso tvarka, neinformuojant dalyvaujančių byloje asmenų apie sprendimo už akių priėmimo laiką ir vietą.

CPK 285 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad priimdamas sprendimą už akių, teismas atlieka formalų byloje pateiktų įrodymų vertinimą, t. y. įsitikina, kad pasitvirtinus šių įrodymų turiniui būtų pagrindas priimti tokį sprendimą.

Ieškinys tenkintinas.

Teismas, atlikęs formalų ieškovės rašytinių įrodymų, pateiktų per elektroninių paslaugų portalą (EPP), vertinimą nustatė, kad pagal 2003 m. lapkričio 7 d. Mobiliojo skaitmeninio korinio ryšio (GSM) paslaugų sutartį paslaugų tiekėjas UAB „Tele2“ suteikė atsakovui įrangą – telefoną Siemens C55 ir mobiliojo telefono ryšio paslaugas, o atsakovas įsipareigojo naudotis paslaugomis aštuoniolika mėnesių ir atsiskaityti už įrangą ir suteiktas paslaugas sutartyje nustatyta tvarka. UAB „Tele2“ ir ieškovė UAB „Gelvora“ 2009 m. kovo 31 d. sudarė Reikalavimo perleidimo sutartį Nr. 09-20-21. Ieškinių reikalavimą ir pagrindą įrodo: reikalavimo perleidimo sutarties išrašas, pranešimas dėl reikalavimo perleidimo. Atsakovui nepateikus jokių įrodymų, patvirtinančių jo piniginės prievolės ieškovei įvykdymą ir pasitvirtinus ieškovės pateiktų įrodymų turiniui, būtų pagrindas ieškinį patenkinti (CPK 285 str. 2 d.).

Civilinė byla Nr. e2-19747-886/2016
Teismo proceso Nr. 2-69-3-14897-2016-8
Procesinio sprendimo kategorijos: 2.5.10.5.1;
3.2.6.5.1; 3.2.6.5.2

KAUNO APYLINKĖS TEISMAS

S P R E N D I M A S

PRIIMTAS UŽ AKIŲ
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2016 m. rugpjūčio 12 d.
Kaunas

Kauno apylinkės teismo teisėja Laima Kriaučiūnaitė, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjusi civilinę bylą pagal ieškovės uždarnosios akcinės bendrovės „Gelvora“ ieškinį atsakovei R. J. dėl skolos priteisimo,

n u s t a t ė:

Ieškovė UAB „Gelvora“ ieškiniu prašo priteisti iš atsakovės R. J. 232,37 Eur skolos, 84,14 Eur palūkanų, 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas.

Ieškovė nurodo, kad pagal 2003 m. balandžio 23 d. Mobiliojo skaitmeninio korinio ryšio (GSM) paslaugų sutartį UAB „Tele2“ atsakovei suteikė mobiliojo skaitmeninio korinio ryšio tinklo paslaugas, o atsakovė įsipareigojo sutartyje nustatyta tvarka ir sąlygomis atsiskaityti už suteiktas paslaugas. Pagal 2009 m. kovo 31 d. Reikalavimo perleidimo sutartį Nr. 09-20-21 paslaugų tiekėjas UAB „Tele2“ atlygintinai perleido ieškovei UAB „Gelvora“ visas reikalavimo teises atsakovės atžvilgiu. Ieškovė pranešė atsakovei apie reikalavimo perleidimą ir pareikalavo įvykdyti įsipareigojimus, tačiau atsakovė iki šiol neatsiskaitė ir liko skolinga 316,51 Eur sumą, kurią sudaro: 232,37 Eur skola ir 84,14 Eur palūkanos.

Atsakovei teismo procesiniai dokumentai (ieškinys su priedais ir teismo pranešimas per 1 dienų pateikti atsiliepiamąjį ieškinį) įteikti 2016-07-23 šeimos nariui (CPK 123 str. 3 d.) pasirašytinai, tą patvirtina įteikimo pažyma (21 b.l.). Atsakovė per teismo nustatytą 14 dienų terminą nepateikė teismui atsiliepiamojo ieškinio. Ieškovė ieškinyje prašė priimti sprendimą už akių, jei atsakovė nustatytu terminu nepateiks atsiliepiamojo ieškinio. Atsakovei be pateisinamos priežasties per nustatytą terminą nepateikus atsiliepiamojo ieškinio ir esant ieškovės prašymui, yra pagrindas priimti sprendimą už akių (CPK 142 str. 4 d., 285 str.). Ieškovė prašė bylą nagrinėti rašytinio proceso tvarka, atsakovei procesiniai dokumentai įteikti šeimos nariui, prieštaravimų negauta (CPK 235 str. 6 d.). Atsakovei nepateikus atsiliepiamojo, byla nagrinėjama rašytinio proceso tvarka, neinformuojant dalyvaujančių byloje asmenų apie sprendimo už akių priėmimo laiką ir vietą.

CPK 285 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad priimdamas sprendimą už akių, teismas atlieka formalų byloje pateiktų įrodymų vertinimą, t. y. įsitikina, kad pasitvirtinus šių įrodymų turiniui būtų pagrindas priimti tokį sprendimą.

Ieškinys tenkintinas.

Teismas, atlikęs formalų ieškovės rašytinių įrodymų, pateiktų per elektroninių paslaugų portalą (EPP), vertinimą nustatė, kad pagal 2003 m. balandžio 23 d. Mobiliojo skaitmeninio korinio ryšio (GSM) paslaugų sutartį paslaugų tiekėjas UAB „Tele2“ suteikė atsakovei įrangą – telefoną Nokia 2100 ir mobiliojo telefono ryšio paslaugas, o atsakovė įsipareigojo naudotis paslaugomis aštuoniolika mėnesių ir atsiskaityti už įrangą ir suteiktas paslaugas sutartyje nustatyta tvarka (6-7 b.l.). UAB „Tele2“ ir ieškovė UAB „Gelvora“ 2009 m. kovo 31 d. sudarė Reikalavimo perleidimo

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS

NUTARTIS

2019 m. sausio 31 d.
Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėja Aistė Petrevičienė, rašytinio proceso tvarka sprendama pareiškimo priėmimo klausimą civilinėje byloje pagal kreditoriaus UAB „Julianus Inkaso“ pareiškimą dėl teismo įsakymo išdavimo dėl skolos priteisimo iš skolininko Svajūno

u s t a t ė:

Kreditorius UAB „Julianus Inkaso“ kreipėsi į teismą pareiškimu dėl teismo įsakymo išdavimo Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) XXIII skyriuje nustatyta tvarka, prašydamas priteisti iš skolininko Svajūno Viničenko 2719,99 Eur negrąžintą kreditą, 77,24 Eur administravimo mokesčio, 254,55 Eur delspinigių, 5 proc. dydžio procesinių palūkanų nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas, kurias sudaro 18 Eur žyminis mokestis, 0,84 Eur už VI Registrų centras išrašą ir 75 Eur išlaidos advokato pagalbai apmokėti.

Pareiškimą atsisakyтина priimti.

Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 435 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog teismas nutarimais atsisako priimti pareiškimą, jeigu pareiškimas yra aiškiai nepagrįstas. Atsižvelgiant į teismo įsakymo instituto specifiką (teismo įsakymą teismas priima nevertindamas jo pagrįstumo (CPK 437 straipsnio 1 dalies 4 punktas)), aiškiai nepagrįstu pareiškimu laikytinas toks, kurio patenkinimas reikštų teisės aktais įtvirtinto reguliavimo pažeidimą, nepagrįstą nesilaikymą vyraujančios teismų praktikos, kuri pagal vystomą Konstitucinio Teismo jurisprudenciją teismui yra privaloma (*2007 m. spalio 14 d. Konstitucinio Teismo nutarimas byloje Nr. 16/07; 2006 m. kovo 28 d. Konstitucinio Teismo nutarimas byloje 33/03*).

Nagrinėjamu atveju kreditorius nurodo, kad 2017-07-17 reikalavimų perleidimo sutartimi pradinis kreditorius UAB „SB lizingas“ perleido reikalavimo teisę į skolininką naujam kreditoriui UAB „Julianus Inkaso“.

Pagal CK 6.109 straipsnio 1 dalį reikalavimo perleidimo faktas gali būti panaudotas prieš trečiuosius asmenis ir skolininką tik nuo to momento, kai skolininkas sutiko, kad reikalavimas būtų perleistas, arba nuo to momento, kai skolininkas gavo reikalavimo perleidimo faktą patvirtinančio dokumento kopiją arba kitokį reikalavimo perleidimo fakto įrodymą. Pažymėtina, kad kreditorius pareiškime dėl teismo įsakymo išdavimo nenurodė kokių būdu skolininkas buvo informuotas apie reikalavimo teisės perleidimą. Prie pareiškimo pateiktas įspėjimas dėl kreditoriaus pasikeitimo nėra pakankamas įrodymas, leidžiantis teigti, jog skolininkas faktiškai buvo informuotas apie reikalavimų perleidimą. Taigi kreditorius prašo nagrinėti bylą supaprastinto proceso tvarka, t. y. panaudoti reikalavimo perleidimo faktą prieš skolininką, nesant duomenų, kad skolininkas apie jį informuotas. Dėl nurodytų priežasčių teismas negali daryti išvados, jog kreditoriui yra perleista reikalavimo teisė į skolininką. Nors prie pareiškimo dėl teismo įsakymo išdavimo nereikia pridėti jokių įrodymų (CPK 433 straipsnio 3 dalis), tačiau kreipiantis į teismą dėl teismo įsakymo išdavimo, galioja bendra taisyklė, jog pareiškimas dėl teismo įsakymo išdavimo turi atitikti ir bendruosius reikalavimus, keliamus procesinių dokumentų turiniui ir formai. Kadangi kreditorius nepateikė teismui duomenų, kad skolininkas įstatymų nustatyta tvarka buvo informuotas apie reikalavimo perleidimą, teismas neturi pagrindo vertinti, jog kreditoriui buvo perleista turėta reikalavimo teisė išieškoti skolą iš skolininko, o kreditorius įgijo skolos reikalavimo teisę į skolininką. Pažymėtina, kad prie pareiškimo pateikta pranešimo dėl reikalavimo perleidimo kopija nepatvirtina nei fakto, kad pranešimas buvo išsiųstas, nei kad buvo skolininkui įteiktas. Pareiškėjas, formuluodamas pareiškimo faktinį pagrindą nenurodo aplinkybių, kada ir kokių būdu skolininkui buvo įteiktas pranešimas apie reikalavimo teisę perleidimo

Civilinė byla Nr. eL2-8123-925/2019
Teismo proceso Nr. 2-68-3-03020-2019-6
Procesinio sprendimo kategorija 3.4.1.12.2.3.

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS

NUTARTIS

2019 m. vasario 1 d.
Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas Jorūnė Pukinskienė rašytinio proceso tvarka išsprendė kreditoriaus UAB „Julianus Inkaso“ pareiškimo dėl teismo įsakymo išdavimo išieškoti skolą, delspinigius, procesines palūkanas bei bylinėjimosi išlaidas iš skolininko Alberto _____, priėmimo klausimą.

Teismas

nustatė:

kreditorius kreipėsi į teismą Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) XXIII skyriaus nustatyta tvarka, prašydamas išieškoti iš skolininko 3644,59 Eur negrąžinto kredito, 343,20 Eur delspinigius, 126,89 Eur administravimo mokesčio, 5 proc. dydžio metines procesines palūkanas nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo įsakymo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas.

Pareiškimą atsisakytina priimti.

CPK 435 straipsnio 2 dalis nustato, kad teismas nutartimi atsisako priimti pareiškimą dėl teismo įsakymo išdavimo, jeigu pareiškimas yra aiškiai nepagrįstas. Atsižvelgiant į teismo įsakymo instituto specifiką (teismo įsakymą teismas priima, nevertindamas jo pagrįstumo (CPK 437 straipsnio 1 dalies 4 punktas), aiškiai nepagrįstu pareiškimu laikytinas toks, kurio patenkinimas reikštų teisės aktais įtvirtinto reguliavimo pažeidimą, nepagrįstą nesilaikymą vyraujančios teismų praktikos, kuri pagal vystomą Konstitucinio Teismo jurisprudenciją teismui yra privaloma (2007 m. spalio 14 d. Konstitucinio Teismo nutarimas byloje Nr. 26/07; 2006 m. kovo 28 d. Konstitucinio Teismo nutarimas byloje 33/03), bei teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principų pažeidimą.

CPK 431 straipsnio 2 dalies 6 punkte yra įtvirtinta, kad CPK XXIII skyriaus tvarka pareiškimai nenagrinėjami, kai prašomi priteisti delspinigiai (pavėluoto mokėjimo palūkanos) viršija Lietuvos Respublikos mokėjimų, atliekamų pagal komercines sutartis, vėlavimo prevencijos įstatyme (toliau – MAPKSVPĮ) nurodytą pavėluoto mokėjimo palūkanų normą. MAPKSVPĮ 2 straipsnio 5 dalyje yra nustatyta, kad pavėluoto mokėjimo palūkanų norma – 8 procentiniais punktais padidinta vėliausiai pagrindinei Europos centrinio banko refinansavimo operacijai taikoma fiksuotoji palūkanų norma, jeigu vėliausia pagrindinė Europos centrinio banko refinansavimo operacija buvo vykdoma fiksuotųjų palūkanų konkurso būdu, arba ribinė palūkanų norma, jeigu vėliausia pagrindinė Europos centrinio banko refinansavimo operacija buvo vykdoma kintamųjų palūkanų konkurso būdu. Nagrinėjamu atveju, kreditorius prašo priteisti iš skolininko 343,20 Eur delspinigius, apskaičiuotų už nurodytą pareiškime laikotarpį, taikant 0,05 proc. delspinigių normą (tai atitinka 18,25 proc. metinę palūkanų normą), tuo tarpu atsižvelgiant į delspinigių susidarymo laikotarpį, prašomi priteisti delspinigiai negalėtų viršyti MAPKSVPĮ nustatytos 8 proc. metinės palūkanų normos. Tokiu atveju teismas konstatuoja, kad pareiškimas dėl teismo įsakymo išdavimo neatitinka įstatyme nustatytų leistinumų kriterijų.

Esant nurodytoms aplinkybėms, kreditoriaus pareiškimą atsisakytina priimti (CPK 435 straipsnio 2 dalis). CPK nuostatos nenumato galimybės priimti teismo įsakymą, iš dalies tenkinant kreditoriaus reikalavimus ar taikyti trūkumų šalinimo institutą.

Kreditoriaus sumokėtas žyminis mokestis byloje nebuvo įskaitytas, todėl jo grąžinimo klausimas byloje nesprendžiamas (CPK 87 straipsnis).

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos CPK 87, 432 straipsniais, teismas

nutaria:

atsisakyti priimti kreditoriaus UAB „Julianus Inkaso“ pareiškimą dėl teismo įsakymo išdavimo skolininkui Albertui _____.

Nutartis neskundžiama.

Teisėja Jorūnė Pukinskienė

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS

NUTARTIS

2019 m. vasario 4 d.
Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėja Vilija Badaraite, rašytinio proceso tvarka išsprendė kreditorės uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – UAB) „Julianus Inkaso“ pareiškimo skolininkui Marijanui dėl teismo įsakymo išdavimo priėmimo klausimą.

Teismas

nustatė:

kreditorė UAB „Julianus Inkaso“ pateikė pareiškimą skolininkui Marijanui prašydama išduoti teismo įsakymą dėl 1 562,12 Eur negrąžinto kredito, 80,60 Eur, 132,24 Eur delspinigių, 5 procentų dydžio procesinių palūkanų ir 85,84 Eur bylinėjimosi išlaidų priteisimo iš skolininko.

Pareiškimą atsisakytina priimti.

Kreipdamasis į teismą su pareiškimu dėl teismo įsakymo išdavimo kreditorius pareiškime turi aiškiai įvardyti, kokias sumas prašo priteisti iš skolininko, jas detalizuoti ir nurodyti reikalavimo faktinį pagrindą, jį pagrindžiančius įrodymus (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 433 straipsnio 1 dalies 3 ir 6 punktai). Tinkamas pareiškimo pagrindo suformulavimas yra būtina sąlyga, kad teismas galėtų įvertinti, ar pareiškimas atitinka CPK 435 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus. Be to, kadangi prie pareiškimo dėl teismo įsakymo išdavimo įrodymai nepridedami, skolininkui, kad jis galėtų tinkamai išreikšti savo poziciją dėl kreditoriaus reikalavimo pagrįstumo, iš pareiškimo turinio turi būti aišku, dėl kokios konkrečiai prievolės neįvykdymo kreditorius kreipėsi į teismą.

Nagrinėjamu atveju paduotame pareiškime kreditorė UAB „Julianus Inkaso“ nurodo, kad prašo iš skolininko Marijano priteisti 80,60 Eur. Pažymėtina, kad kreditorė nenurodo, kokių pagrindų ir už ką reikalauja šios sumos. Dėl to sprendžiam, kad pareiškimo pagrindas ir reiškiamas reikalavimas nėra tinkamai suformuluotas ir neatitinka CPK 433 straipsnio 1 dalies 6 punkte nustatytų reikalavimų. Atsižvelgiant į tai, pareiškimą atsisakytina priimti.

Pažymėtina, kad ši nutartis neužkerta kelio kreditoriui UAB „Julianus Inkaso“, ištaisius nurodytus trūkumus, pakartotinai kreiptis į teismą su pareiškimu dėl teismo įsakymo išdavimo arba pareikšti ieškinį teisme pagal bendrąsias ginčo teisenos taisykles.

Kreditorės sumokėtas žyminis mokestis nebuvo įskaitytas byloje, todėl jo grąžinimo klausimas nesprendžiamas (CPK 87 straipsnis).

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 87 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 435 straipsnio 2 dalimi, teismas

nutaria:

atsisakyti priimti kreditorės uždarnosios akcinės bendrovės „Julianus Inkaso“ pareiškimą skolininkui Marijanui dėl teismo įsakymo išdavimo.

Kreditoriui išaiškinti, kad atsisakymas priimti pareiškimą neužkerta kelio ištaisius trūkumus įstatymų nustatyta tvarka pateikti naują pareiškimą arba pareikšti ieškinį teisme pagal bendrąsias ginčo teisenos taisykles.

Nutartis neskundžiama.

Teisėja

Vilija Badaraite

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS

NUTARTIS

2019 m. sausio 28 d.
Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas Audrius Žiedelis rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo kreditorės uždarnosios akcinės bendrovės „Julianus Inkaso“ pareiškimo dėl teismo įsakymo išdavimo dėl skolos priteisimo iš skolininko Jurgitos _____ priėmimo klausimą.

Teismas

nustatė:

kreditorė kreipėsi į teismą su pareiškimu dėl teismo įsakymo išdavimo dėl skolos, delspinigių, 5 procentų dydžio metinių palūkanų už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidų priteisimo iš skolininko.

Pareiškimą atsisakyтина priimti.

Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 435 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad teismas nutartimi atsisako priimti pareiškimą dėl teismo įsakymo išdavimo, jeigu pareiškimas neatitinka bendrųjų reikalavimų, keliamų procesinių dokumentų turiniui ir formai, CPK 433 straipsnyje nurodytų reikalavimų, jeigu yra CPK 137 straipsnio 2 dalyje nurodytos aplinkybės, jeigu pareiškimas neatitinka CPK 431 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytų leistinumų reikalavimų arba jeigu pareiškimas yra aiškiai nepagrįstas. Atsižvelgiant į teismo įsakymo instituto specifiką (teismo įsakymą teismas priima, nevertindamas jo pagrįstumo (CPK 437 straipsnio 1 dalies 4 punktas), aiškiai nepagrįstu pareiškimu laikytinas toks, kurio patenkinimas reikštų teisės aktais įtvirtinto reguliavimo pažeidimą, nepagrįstą nesilaikymą vyraujančios teismų praktikos, kuri pagal vystomą Konstitucinio Teismo jurisprudenciją teismui yra privaloma (2007 m. spalio 14 d. Konstitucinio Teismo nutarimas byloje Nr. 26/07; 2006 m. kovo 28 d. Konstitucinio Teismo nutarimas byloje 33/03) bei teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principų pažeidimą.

Kreditorė prašo priteisti iš skolininko 75,00 Eur išlaidų advokato pagalbai apmokėti.

Pagal kasacinio teismo praktiką teismas, sprenddamas dėl išlaidų advokato pagalbai apmokėti, turi pirmiausia nustatyti: 1) ar šios išlaidos patirtos (CPK 88 straipsnis); 2) pagal išvardytus reikalavimus nustatyti jų dydį, o ne vien vadovautis atliktais mokėjimais (CPK 98 straipsnis); 3) nustatytą bylinėjimosi išlaidų sumą paskirstyti pagal bylos nagrinėjimo rezultatus (CPK 93 straipsnis). Bylinėjimosi išlaidų dydžio kontrolė yra vertinama kaip teismo pareiga įgalinanti jį veikti *ex officio* (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-533/2008). Ne visos faktiškai šalių sumokėtos sumos advokato pagalbai teismo gali būti pripažįstamos pagrįstomis, nes teismas neturi toleruoti pernelyg didelio ir nepagrįsto šalies išlaidavimo. Jeigu realiai išmokėtos sumos neatitinka pagrįstumo kriterijaus, tai teismas nustato jų pagrįstą dydį, o dėl kitos dalies išlaidų nepriteisia. Sprenddamas dėl jų dydžio teismas turi vadovautis CPK 98 straipsnio 2 dalimi ir atsižvelgti į tokias aplinkybes: Rekomendacijose dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) nurodytus maksimalius dydžius bei šiame teisės akte nurodytus kriterijus, bylos sudėtingumą, advokato darbo ir laiko sąnaudas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. spalio 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-533/2008; 2009 m. gegužės 11 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-212/2009; 2011 m. vasario 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-31/2011). Rekomendacijų 2 punkte numatyta, kad nustatant priteistino užmokesčio už teikiamas teises paslaugas dydį, rekomenduojama atsižvelgti ne tik į maksimalius dydžius, tačiau ir į bylos sudėtingumą, teisinių paslaugų kompleksiskumą, specialių žinių reikalingumą, ankstesnį (pakartotinį) dalyvavimą toje byloje, būtinybę išvykti į kitą vietovę, negu registruota advokato darbo vieta; turto ar pinigų sumų dydį (priteistinų ar ginčijamų); teisinių paslaugų teikimo pastovumą ir

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS

NUTARTIS

2019 m. sausio 30 d.
Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas Linas Virkutis, rašytinio proceso tvarka sprenddamas kreditorės uždarnosios akcinės bendrovės „Julianus Inkaso“ pareiškimo skolininkui Aleksejui dėl teismo įsakymo išdavimo priėmimo klausimą,

n u s t a t ė:

1. Kreditorė uždaroji akcinė bendrovė (toliau – UAB) „Julianus Inkaso“ pateikė teismui pareiškimą dėl teismo įsakymo išdavimo. Kreditorė prašo iš skolininko Aleksejui priteisti 1 500 Eur negrąžintą kreditą, 309,26 Eur palūkanas, 33,06 procento dydžio metines palūkanas už negrąžintą kredito sumą nuo 2019 m. sausio 12 d. iki kredito grąžinimo dienos, 45,60 Eur delspinigius, 10 Eur žyminį mokestį, 0,84 Eur už valstybės įmonės „Registru centras“ parengtą išrašą ir 198 Eur advokato teisinės pagalbos išlaidų.

Pareiškimą atsisakytina priimti.

2. Bylinėjimosi išlaidų dydžio kontrolė yra vertinama kaip teismo pareiga, įgalinanti jį veikti *ex officio* (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. spalio 28 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-533/2008). Ne visos faktiškai šalių sumokėtos sumos advokato pagalbai teismo gali būti pripažįstamos pagrįstomis, nes teismas neturi toleruoti pernelyg didelio ir nepagrįsto šalies išlaidavimo. Jeigu realiai išmokėtos sumos neatitinka pagrįstumo kriterijaus, tai teismas nustato jų pagrįstą dydį, o dėl kitos dalies išlaidų nepriteisia. Sprenddamas dėl jų dydžio teismas turi vadovautis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 98 straipsnio 2 dalimi ir atsižvelgti į Rekomendacijose dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) nurodytus maksimalius dydžius bei šiame teisės akte nurodytus kriterijus, bylos sudėtingumą, advokato darbo ir laiko sąnaudas (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. vasario 7 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-31/2011). Rekomendacijų 2 punkte numatyta, kad nustatant priteistino užmokesčio už teikiamas teisines paslaugas dydį, rekomenduojama atsižvelgti ne tik į maksimalius dydžius, tačiau ir į bylos sudėtingumą, teisinių paslaugų kompleksiskumą, specialių žinių reikalingumą, ankstesnį (pakartotinį) dalyvavimą toje byloje, būtinybę išvykti į kitą vietovę, negu registruota advokato darbo vieta, turto ar pinigų sumų dydį (priteistinų ar ginčijamų), teisinių paslaugų teikimo pastovumą ir pobūdį, sprendžiamų teisinių klausimų naujumą, šalių elgesį proceso metu, advokato darbo laiko sąnaudas bei kitas svarbias aplinkybes.
3. Nagrinėjamu atveju kreditorė prašo priteisti iš skolininko 198 Eur išlaidų advokato teisei pagalbai apmokėti, kurios neviršija maksimalaus rekomenduotino priteisti išlaidų dydžio. Bet pateikto pareiškimo dėl teismo įsakymo išdavimo parengimo procesas nebuvo sudėtingas, nedidelės apimtys, nereikalavo specialių žinių, pareiškimas šabloniškas, pareikšto reikalavimo suma yra nedidelė, advokatas Saulius Jakštas nuolat teikia teisines paslaugas UAB „Julianus Inkaso“, rengiant tokio pobūdžio pareiškimus (CPK 179 straipsnio 3 dalis). Dėl to konstatuotina, kad prašomos priteisti 198 Eur dydžio išlaidos už advokato teisinę pagalbą rengiant pareiškimą dėl teismo įsakymo išdavimo yra aiškiai per didelės, neatitinkančios CPK 98 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų.

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. liepos 20 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Nesąžininga komercinė veikla – Direktyva 2005/29/EB – Taikymo sritis – Skolų išieškojimo bendrovė – Vartojimo kreditas – Reikalavimo perleidimas – Bendrovės ir skolininko teisinių santykių pobūdis – 2 straipsnio c punktas – Sąvoka „produktas“ – Išieškojimo priemonės, vykdomos tuo pat metu kaip ir antstolio išieškojimo veiksmai“

Byloje C-357/16

dėl Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2016 m. birželio 20 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2016 m. birželio 28 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

UAB „Gelvora“

prieš

Valstybinę vartotojų teisių apsaugos tarnybą

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. Berger, teisėjai A. Borg Barthet (pranešėjas) ir E. Levits,

generalinis advokatas E. Tanchev,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Lietuvos vyriausybės, atstovaujamos D. Kriauciūno, A. Mikočiūnienės ir G. Taluntytės,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* B. Tidore,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos G. Goddin ir A. Steiblytės,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: lietuvių.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005, p. 22) išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant UAB „Gelvora“ ir Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos (toliau – Tarnyba) ginčą dėl Tarnybos nutarimo, kuriuo minėtai bendrovei skirta bauda už nesąžiningą komercinę veiklą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 13 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Kad būtų pasiekti Bendrijos tikslai panaikinant kliūtis vidaus rinkai, būtina pakeisti šiuo metu esančias skirtingas valstybių narių bendrąsias nuostatas ir teisinius principus. Todėl šia direktyva nustatytas bendras draudimas apima nesąžiningą komercinę veiklą, iškreipiančią vartotojų ekonominę elgesį. Siekiant sustiprinti vartotojo pasitikėjimą, reikėtų bendrąjį draudimą vienodai taikyti nesąžiningai komercinei veiklai, pasitaikančiai bet kokių prekybininko [komercinės veiklos subjekto] ir vartotojo nesutartinių santykių srityje arba sudarius sutartį bei jos vykdymo metu. Bendrasis draudimas parengiamas remiantis taisyklėmis dėl dviejų komercinės veiklos tipų, kurie yra dažniausiai pasitaikantys, būtent, klaidinančios komercinės veiklos ir agresyvios komercinės veiklos.“

- 4 Šios direktyvos 2 straipsnyje nurodyta:

„Šioje direktyvoje:

<...>

c) „produktas“ – bet kurios prekės arba paslaugos, įskaitant nekilnojamąjį turtą, teises ir pareigas;

d) „įmonių komercinė veikla vartotojų atžvilgiu“ (toliau – komercinė veikla) – bet kuris prekybininko [komercinės veiklos subjekto] atliekamas veiksmas, neveikimas, elgesys arba pareiškimas, komercinis pranešimas, įskaitant reklamą ir prekybą, tiesiogiai susijęs su produkto pirkimo skatinimu, pardavimu arba tiekimu vartotojams;

<...>“

- 5 Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 3 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Ši direktyva taikoma nesąžiningai įmonių komercinei veiklai vartotojų atžvilgiu, kaip nustatyta šios direktyvos 5 straipsnyje, prieš ir po komercinio sandorio dėl produkto sudarymo bei jo metu.“

Lietuvos teisė

- 6 2007 m. gruodžio 21 d. Lietuvos Respublikos nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymu į nacionalinę teisę perkelta Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva.

- 7 Šio įstatymo 2 straipsnio 8 punkte apibrėžta sąvoka „produktas“, o jo 3 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1 punkte numatytas, viena vertus, bendras nesąžiningos komercinės veiklos draudimas ir, kita vertus, sąlygos, kuriomis komercinė veikla laikoma nesąžininga.
- 8 Pagal minėto įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 4 punktą klaidinantis veiksmas yra apgaulingos informacijos pateikimas arba informacijos, kuri gali suklaidinti vidutinį vartotoją dėl produkto kainos ar jos apskaičiavimo būdo arba ypatingo kainos pranašumo, pateikimas.
- 9 Nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta, jog veiksmas, dėl kurio vartotojas skatinamas arba gali būti skatinamas priimti tokį sprendimą dėl sandorio, kurio kitomis aplinkybėmis jis nebūtų priėmęs, laikomas klaidinančiu informacijos neatskleidimu, jeigu neatskleidžiama esminė informacija, kuri vartotojui reikalinga tam, kad jis galėtų priimti informacija paremtą sprendimą dėl sandorio. Šio įstatymo 6 straipsnio 3 dalies 3 punkte numatyta, kad kviečiant pirkti informacija apie kainas yra esminė.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 UAB „Gelvora“, privati skolų išieškojimo bendrovė, su bankais sudarė reikalavimų perleidimo sutartis ir pagal jas įgijo reikalavimo teises, atsiradusias iš reikalavimus perleidusių bankų su vartotojais sudarytų vartojimo kredito sutarčių. Remdamasi reikalavimų perleidimo sutartimis, UAB „Gelvora“ ėmėsi išieškojimo iš skolininkų veiksmų, kai kuriais atvejais tuo pat metu antstoliai vykdė priverstinio išieškojimo procedūras pagal galutinius teismo sprendimus.
- 11 Tokiomis aplinkybėmis keturi vartotojai padavė Tarnybai skundą dėl UAB „Gelvora“. Tarnyba pripažino, kad UAB „Gelvora“ pažeidė nacionalinės teisės nuostatas, susijusias su komercinės veiklos, laikomos nesąžininga, draudimu.
- 12 Tarnyba konstatavo, kad UAB „Gelvora“ vykdant prekybos veiklą pažeista Nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalis, ir jai skyrė 3 475,44 EUR baudą.
- 13 UAB „Gelvora“ Vilniaus apygardos administraciniam teismui padavė skundą, kuriuo prašė panaikinti Tarnybos nutarimą.
- 14 2015 m. gegužės 18 d. sprendimu tas teismas atmetė UAB „Gelvora“ skundą kaip nepagrįstą.
- 15 Teismas, be kita ko, pripažino, kad skolininkų ir UAB „Gelvora“ santykiai buvo vartojimo santykiai, ir nusprendė, kad ši bendrovė buvo komercinės veiklos subjektas, teikiantis vartotojams produktą ar paslaugą – skolų administravimą.
- 16 UAB „Gelvora“ dėl to sprendimo padavė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui – Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui; šis teismas mano, kad sprendimas jo nagrinėjamoje byloje priklauso nuo Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos aiškinimo.
- 17 Tokiomis aplinkybėmis Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar teisiniai santykiai, susiklostę tarp bendrovės, įgijusios teisę į skolą pagal reikalavimo perleidimo sutartį, ir fizinio asmens, kurio įsiskolinimas susidarė pagal vartojimo kredito sutartį, kai bendrovė atlieka skolos išieškojimo veiksmus, patenka į [Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos] taikymo sritį?

2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą yra teigiamas, ar [Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos] 2 straipsnio c punkte vartojama „produkto“ sąvoka apima pagal reikalavimo perleidimo sutartį įgytos teisės į skolą įgyvendinimo veiksmus, atliekant skolos išieškojimą iš fizinio asmens, kurio įsiskolinimas susidarė pagal vartojimo kredito sutartį, sudarytą su pirminiu kreditoriumi?
3. Ar teisiniai santykiai, susiklostę tarp bendrovės, įgijusios teisę į skolą pagal reikalavimo perleidimo sutartį, ir fizinio asmens, kurio įsiskolinimas susidarė pagal vartojimo kredito sutartį ir jau yra priteistas įsiteisėjusiu teismo sprendimu bei perduotas vykdymui antstoliui, kai bendrovė atlieka lygiagrečius skolos išieškojimo veiksmus, patenka į [Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos] taikymo sritį?
4. Jeigu atsakymas į trečiąjį klausimą yra teigiamas, ar [Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos] 2 straipsnio c punkte vartojama „produkto“ sąvoka apima pagal reikalavimo perleidimo sutartį įgytos teisės į skolą įgyvendinimo veiksmus, atliekant skolos išieškojimą iš fizinio asmens, kurio įsiskolinimas susidarė pagal vartojimo kredito sutartį, sudarytą su pirminiu kreditoriumi bei kuris yra priteistas įsiteisėjusiu teismo sprendimu ir perduotas vykdymui antstoliui?

Dėl prejudicinių klausimų

- 18 Keturiais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar privačios skolų išieškojimo bendrovės ir įsipareigojimų pagal vartojimo kredito sutartį nevykdančio skolininko, kurio skola buvo perleista šiai bendrovei, teisiniai santykiai patenka į Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos taikymo sritį ir, jeigu taip, ar veikla, kurią tokia bendrovė vykdo siekdama išieškoti skolą, patenka į sąvoką „produktas“, kaip ji suprantama pagal šios direktyvos 2 straipsnio c punktą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat klausia, ar atsakymas būtų toks pats, net jeigu skola buvo patvirtinta teismo sprendimu ir šis sprendimas buvo perduotas vykdyti antstoliui.
- 19 Visų pirma dėl klausimo, ar skolų išieškojimo veikla gali patekti į Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos taikymo sritį, primintina, viena vertus, kad šios direktyvos 2 straipsnio d punkte vartojant ypač plačią formuluotę „komercinė veikla“ apibrėžta kaip „bet kuris prekybininko [komercinės veiklos subjekto] atliekamas veiksmas, neveikimas, elgesys arba pareiškimas, komercinis pranešimas, įskaitant reklamą ir prekybą, tiesiogiai susijęs su produkto pirkimo skatinimu, pardavimu arba tiekimu vartotojams“ (2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *CHS Tour Services*, C-435/11, EU:C:2013:574, 27 punktas).
- 20 Kita vertus, pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 3 straipsnio 1 dalį, siejamą su 13 konstatuojamąja dalimi, ši direktyva taikoma nesąžiningai komercinei veiklai, kurią įmonė vykdo, net ir nesant jokių sutartinių santykių, prieš sudarant sutartį ar ją sudarius arba sutarties sudarymo metu ar ją vykdam.
- 21 Taigi žodžių junginys „tiesiogiai susijęs su produkto <...> pardavimu“ apima visus veiksmus, kurių imamasi ne tik dėl sutarties sudarymo, bet ir dėl jos vykdymo, ir, be kita ko, veiksmus, kurių imamasi siekiant, kad už produktą būtų sumokėta.
- 22 Nagrinėjamu atveju iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad UAB „Gelvora“ perleisti reikalavimai atsirado teikiant paslaugą, t. y. suteikiant kreditą, ir už tai atlyginama grąžinant kreditą įmokomis, taikant iš anksto nustatytą palūkanų normą.
- 23 Taigi skolų išieškojimo paslaugos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, gali būti laikomos „produktu“, kaip jis suprantamas pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 2 straipsnio c punktą.

- 24 Be to, šios išvados nepaneigia pirmajame ir trečiajame prejudiciniuose klausimuose nurodyta aplinkybė, kad išieškojimo veiksmų imasi juridinis asmuo, įgijęs reikalavimo teisę į vartotojo skolą, pirminiam kreditoriui perleidus šią teisę, ir šio vartotojo atžvilgiu veikiantis kaip komercinės veiklos subjektas.
- 25 Nors skolų išieškojimo bendrovė, kaip antai UAB „Gelvora“, neteikia vartotojui pačios vartojimo kredito paslaugos, jos vykdoma veikla, t. y. jai perleistų skolų išieškojimas, patenka į „komercinės veiklos“, kuri gali būti nesąžininga, sąvoką, kaip ji suprantama pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvą, nes veiksmai, kurių ji imasi, gali turėti įtakos vartotojo sprendimui dėl mokėjimo už produktą.
- 26 Šiuo klausimu 2016 m. gegužės 25 d. dokumente „Direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos įgyvendinimo ir taikymo gairės“ (SWD(2016) 163 *final*) Komisija nurodo, kad skolų išieškojimo veikla laikytina komercine veikla, vykdoma po pardavimo. Be to, iš Komisijos tame dokumente nurodytų pavyzdžių matyti, jog kai kurie nacionaliniai teismai mano, kad skolų išieškojimo bendrovių veikla patenka į šios direktyvos taikymo sritį.
- 27 Pažymėtina, kad, viena vertus, vartotojo skolos išieškojimo sąlygos gali būti tokios svarbios, kad gali turėti lemiamą įtaką vartotojo sprendimui sudaryti kredito sutartį, ypač kai veiksmai, kurių imamasi išieškant skolą, yra tokių formų, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje.
- 28 Kita vertus, atmetus galimybę taikyti Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvą, kiek tai susiję su kredito grąžinimo veiksmais reikalavimų perleidimo atveju, gali būti pakenkta pagal šią direktyvą vartotojams suteiktos apsaugos veiksmingumui, nes komercinės veiklos subjektai galėtų mėginti atskirti išieškojimo etapą, kad nebūtų taikomos minėtoje direktyvoje įtvirtintos apsaugos nuostatos.
- 29 Galiausiai dėl tos pačios priežasties aplinkybė, kad teismo sprendimu buvo patvirtina, jog skola turi būti sumokėta, ir kad skolų išieškojimo bendrovė vykstant šiai vykdymo procedūrai ėmėsi savarankiškų išieškojimo veiksmų, neturi jokios įtakos teikiamam atsakymui.
- 30 Be to, kad, ėmusis tokių veiksmų tuo metu, kai antstolis oficialiai atlieka vykdymo procedūrą, vartotojas gali būti suklaidintas dėl jo atžvilgiu vykdomos procedūros pobūdžio, siekiant užtikrinti pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvą vartotojui garantuojamos apsaugos veiksmingumą reikia, jog komercinės veiklos subjektui, nusprendusiam veikti savarankiškai, kad išieškotų skolas, būtų taikomos šios direktyvos nuostatos dėl veiksmų, kurių jis imasi savo iniciatyva vykstant priverstinio vykdymo procedūrai.
- 31 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva turi būti aiškinama taip, kad į jos materialinę taikymo sritį patenka skolų išieškojimo bendrovės ir įsipareigojimų pagal vartojimo kredito sutartį nevykdančio skolininko, kurio skola buvo perleista šiai bendrovei, teisiniai santykiai. Į sąvoką „produktas“, kaip ji suprantama pagal šios direktyvos 2 straipsnio c punktą, patenka veikla, kurią tokia bendrovė vykdo siekdama išieškoti skolą. Šiuo atžvilgiu neturi reikšmės aplinkybė, kad skola buvo patvirtinta teismo sprendimu ir šis sprendimas buvo perduotas vykdyti antstoliui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 32 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) turi būti aiškinama taip, kad į jos materialinę taikymo sritį patenka skolų išieškojimo bendrovės ir įsipareigojimų pagal vartojimo kredito sutartį nevykdančio skolininko, kurio skola buvo perleista šiai bendrovei, teisiniai santykiai. Į sąvoką „produktas“, kaip ji suprantama pagal šios direktyvos 2 straipsnio c punktą, patenka veikla, kurią tokia bendrovė vykdo siekdama išieškoti skolą. Šiuo atžvilgiu neturi reikšmės aplinkybė, kad skola buvo patvirtinta teismo sprendimu ir šis sprendimas buvo perduotas vykdyti antstoliui.

Paskelbta 2017 m. liepos 20 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Berger

Borg Barthet

Levits

Kancleris

Dešimtosios kolegijos pirmininkė

A. Calot Escobar

M. Berger

Prejudicinis klausimas

Ar 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB ⁽¹⁾ dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamas nacionalinis įstatymas, pagal kurį draudžiama fiziniam ar juridiniam asmeniui reklamuoti intervencijas, susijusias su estetinė chirurgija ar nechirurgine estetinė medicina, kaip antai nustatyta 2013 m. gegužės 23 d. *Wet tot regeling van de vereiste kwalificaties om ingrepen van niet-heelkundige esthetische geneeskunde en esthetische heelkunde uit te voeren en tot regeling van de reclame en informatie betreffende die ingrepen* (įstatymas, reglamentuojantis kvalifikacijas, kurias reikia turėti siekiant atlikti nechirurginės estetikos medicinos ir estetikos chirurgijos intervencijas, ir su tokiomis intervencijomis susijusią reklamą ir informaciją) (B. S., 2013 m. liepos 2 d.) 20/1 straipsnyje, įtrauktame 2014 m. [balandžio] 10 d. *Wet houdende diverse bepalingen inzake gezondheid* (įstatymas, nustatantis įvairias su sveikata susijusias nuostatas) (B. S., 2014 m. balandžio 30 d.)?

⁽¹⁾ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 149, 2005, p. 22).

**2016 m. birželio 28 d. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Lietuva) pateiktas prašymas
priimti prejudicinį sprendimą byloje UAB „Gelvora“ ir Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba**

(Byla C-357/16)

(2016/C 335/50)

Proceso kalba: lietuvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: UAB „Gelvora“

Kita šalis: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Prejudiciniai klausimai

1. Ar teisiniai santykiai, susiklostę tarp bendrovės, įgijusios teisę į skolą pagal reikalavimo perleidimo sutartį, ir fizinio asmens, kurio įsiskolinimas susidarė pagal vartojimo kredito sutartį, kai bendrovė atlieka skolos išieškojimo veiksmus, patenka į 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 ⁽¹⁾, taikymo sritį?
2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą yra teigiamas, ar Direktyvos 2 straipsnio c) punkte vartojama „produkto“ sąvoka apima pagal reikalavimo perleidimo sutartį įgytos teisės į skolą įgyvendinimo veiksmus, atliekant skolos išieškojimą iš fizinio asmens, kurio įsiskolinimas susidarė pagal vartojimo kredito sutartį, sudarytą su pirminiu kreditoriumi?
3. Ar teisiniai santykiai, susiklostę tarp bendrovės, įgijusios teisę į skolą pagal reikalavimo perleidimo sutartį, ir fizinio asmens, kurio įsiskolinimas susidarė pagal vartojimo kredito sutartį ir jau yra priteistas įsiteisėjusiu teismo sprendimu bei perduotas vykdymui antstoliui, kai bendrovė atlieka lygiagrečius skolos išieškojimo veiksmus, patenka į Direktyvos taikymo sritį?
4. Jeigu atsakymas į trečiąjį klausimą yra teigiamas, ar Direktyvos 2 straipsnio c) punkte vartojama „produkto“ sąvoka apima pagal reikalavimo perleidimo sutartį įgytos teisės į skolą įgyvendinimo veiksmus, atliekant skolos išieškojimą iš fizinio asmens, kurio įsiskolinimas susidarė pagal vartojimo kredito sutartį, sudarytą su pirminiu kreditoriumi bei kuris yra priteistas įsiteisėjusiu teismo sprendimu ir perduotas vykdymui antstoliui?

⁽¹⁾ OL L 149, p. 22